

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XVII nr. 4615

8 pagini

20 bani

Sîmbătă

15 august 1959

23
AUGUST
1944 - 1959

În cinstea mării sărbători

Succese pe șantierul de la Preajba

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Întimplind cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei, constructorii Combinatului forestier de la Preajba obțin zi de zi noi succese în întrecerea socialistă. Constructorii secției de placaj, de pildă, și-au depășit angajamentul luat cu 30 la sută. Unele lucrări cum sînt drenurile bazinelor de conservare au fost terminate cu 50 de zile mai devreme, iar la bazinele de tratament termic se fac ultimele lucrări de finisaj. Două din cele patru blocuri de locuințe prevăzute în angajament au și fost date în folosință constructorilor.

Brigăzile de dulgheri, conduse de Pantelie Șerbanica, Iosif Naghi, precum și fierarii betonisti din brigada lui Ion Buzatu și-au depășit sarcinile de plan cu 9-15 la sută. Lupta pentru reducerea prețului de cost al construcției s-a concretizat pînă acum prin realizarea unei economii de 510.000 lei, în cea mai mare parte ca rezultat al strădaniilor montajului și instalatorilor Trusului 21 instalații. Constructorii au economisit și ei în prima jumătate a acestui an 40 mii cubi cherestea, 206.000 cărămizi, 15 tone fier-beton și 409 kg. vopsea de ulei.

800 tone laminate peste plan

BRILA (de la corespondentul nostru). — Colectivul de muncă al uzinei „Laminorul-Brila” a început să dea viață angajamentelor sportive luate în urma apariției Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie. Astfel de la 15 iulie, la 10 august prin folosirea întregii capacități de producție a uzinelor s-au produs peste plan mai mult de 800 tone laminate. În același timp s-a economisit peste 20.000 kg. metal și material divers în valoare de 44.000 lei.

Aproape 25.000 tone de produse petrolifere economisite

POLEȘTI (de la corespondentul nostru). — Colectivele de muncă ale rafinăriilor petrolifere întîmpină ziua de 23 August cu rezultate remarcabile în producție. Pînă în prezent datorită unei mai bune valorificări a materiei prime în rafinării s-au dat peste plan 13.116 tone de produse albe. De asemenea s-au economisit circa 25.000 tone produse petrolifere, datorită reducerii pierderilor la prelucrare și depozitare. Cele mai bune rezultate au fost obținute de colectivele de muncă ale rafinăriilor Nr. 1 Ploiești și 4 Cîmpina.

Inițiativa lui Nicolae Militaru se extinde și la uzina „Tudor Vladimirescu”

Vasile Neagu a preluat conducerea unei noi brigăzi

De cîteva ori la rînd, comisia de recepție a sesizat unele neglijențe de calitate la autosanitare produse în uzina „Tudor Vladimirescu” din Capitală. Pentru a curma această stare de lucruri, controlul de calitate Dinu Andrei care este și secretarul organizației de bază P.M.R. din secția IV-a, a convocat mai mulți conducători de brigăzi. Împreună cu el s-a optat la cîteva locuri de muncă și au discutat metodele de prevenire pe viitor a unor neglijențe în ce privește calitatea producției.

Printre cei convocați de Dinu Andrei a fost și Vasile Neagu, conducătorul unei brigăzi frunțase de la gîsui-suspensie. El a sesizat cu acest prilej că în brigada care confecționează și montează ușile la cabina șoferului lucrurile nu merg tocmai cum trebuie. Preocupat de îmbunătățirea muncii în secția în care lucrează și inspirat de recenta inițiativă a lui Nicolae Militaru, comunistul Vasile Neagu a cerut să preia conducerea brigăzii care lucrează ușile la autosanitare.

Cine este Vasile Neagu? În uzina „Tudor Vladimirescu” el este cunoscut și apreciat ca unul dintre numeroșii muncitori deosebiți și bine pregătiți care au crescut în ultimii ani odată cu întreprinderea. Bun organizator al muncii și inovator priceput, Vasile Neagu a făcut din brigada pe care a condus-o un colectiv frunțos. Cu o zi în urmă, de pildă, brigada a raportat îndeplinirea planului pe întreaga lună august. Același colectiv a izbucit în cinstea zilei de 23 August, ca prin perfecționarea unor procedee de montaj să reducă cu o oră

manopera de montaj a suporturilor pe șasiu. Care era situația în brigada de confecționat și montat uși? Lună de lună planul a fost îndeplinit. Cu toate acestea calitatea lucrărilor lăsa mult de dorit: sudurile erau neuniforme, etanșeitatea ușilor nu era perfectă. Deși formată din muncitori buni, brigada resimea îndoeșii lipsa unui conducător capabil să organizeze mai temeinic munca.

Ce și-a propus Vasile Neagu odată cu trecerea la conducerea acestei brigăzi? În primul rînd să facă o verificare după desene a tuturor șablonelor după care se confecționează ușile; să treacă apoi la analiza muncii membrilor brigăzii, repartizându-le pe fiecare în funcție de calificare la operația cea mai potrivită; să se ocupe de specializarea oamenilor pe operații, înînd periodic o serie de cursuri de minim tehnic menite să ridice calificarea muncitorilor. În felul acesta brigada trebuia să ajungă la stadiul ca nici o lucrare să nu fie respinsă de controlul tehnic. Și în sfîrșit, Vasile Neagu s-a gîndit să sprijine în continuare brigada pe care a condus-o pînă acum.

Începînd de ieri, deci, Vasile Neagu din secția IV-a a uzinei „Tudor Vladimirescu” a trecut la conducerea unei alte brigăzi pe care și-a propus s-o aducă în cel mai scurt timp în rîndul brigăzilor frunțase. În urmărește succes în îndeplinirea acestei valoroase acțiuni pornită în cinstea mării sărbători de la 23 August.

TUDOR GHEORGHIU

S-a terminat zidirea bateriei de cocs nr. 3 de la Hunedoara

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Constructorii de pe șantierul bateriei de cocs nr. 3 au reușit ca la 14 august să termine principalele lucrări de zidire a bateriei. Paralel cu lucrările de zidire la 27 de cupatoare de la noua baterie de cocs s-au montat blindajele și coroanele. De asemenea au început lucrările de montaj la aparatele de control termotehnic și acum se fac pregătiri pentru instalarea ramelor, a cupatoarelor și a supapelor de aer și gaze.

Și-au realizat angajamentul

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Acum în preajma mării sărbători de la 23 August, muncitorii fabricii de încălăminte „Străduința” din Ițcani raportează realizarea unor noi și importante succese. Cei 20 membri ai brigăzii de tineret din secția croit condusă de fruntașul în producție Strat Tomescu și-au realizat angajamentul luat în cinstea mării sărbători, reușind să economisească un dm. p. piele la fiecare pereche de bocanci. Prinț-o dispunere judicioasă a tiparelor, brigada a realizat în primele 13 zile ale acestei luni o economie de 15.580 dm. p. piele de bizon, din care se pot croi circa 700 perechi bocanci în plus. Dacă la acest rezultat se adaugă și economiile realizate de această brigadă de la începutul anului, rezultă o cantitate de piele din care se pot confecționa în plus peste 7000 perechi încălăminte.

Muncă, venituri și planuri

Sînt strungari cu calificarea de categoria 1-a și primesc un salariu mare, îmi permite să fac multe lucruri pentru gospodăria noastră. Să mă refer numai la ceea ce ne-am făcut acum anul acesta din primăvară și pînă acum. Am făcut reparații la casa noastră, am construit o bucătărie nouă și alte lucruri. Pentru casă am cumpărat și mobilă nouă.

Dar iată că datorită noilor măsuri ale partidului și guvernului — majorarea salariilor, reducerea impozitelor pe salarii, reducerea prețurilor la o varietate gamă de produse — măsuri care fac parte dintr-un ansamblu integru, salariul meu real se îmbunătățește în continuare. Este un fapt evident. De aceea, de curînd, ca orice om muncitor, ca orice om care își știe munca și venitul asigurat, am făcut împreună cu nevastă-mea noi planuri. Pentru noua bucătărie construim în vara asta avem nevoie de mobilă. O vom cumpăra în rate. Și ne mai gîndim de fapt acesta este un vis mult vechi al meu — și la o motocicletă. Am posibilitatea să-mi realizez visurile și planurile și apoi să-mi fac alte planuri pe care de asemenea le voi realiza.

Toate acestea își au izvorul în politica partidului și guvernului și în eforturile noastre ale muncitorilor, ceea ce înseamnă că și de acum înainte trebuie să ne concentrăm atenția în lupta pentru mărirea producției și reducerea prețului de cost. Eu, de pildă, am înțeles acest lucru și mi-am sporit angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August să depășesc planul de producție nu cu 15 la sută ci cu 18 la sută. Deși sîntem abia la jumătatea lunii mai mult de jumătate din acest angajament l-am și realizat.

AUREL VLAD
Strungar la uzinele „Steaua Roșie” București

A 14-a aniversare a eliberării Coreei

Tovarășului KIM IR SEN,

Președintele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea și Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democratice Coreene

Tovarășului TOI EN GHEN

Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democratice Coreene,

PHENIAN

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Miniștri, al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și al întregului popor român, vă trimitem, dumneavoastră și întregului popor coreean un călduros salut și cele mai sincere felicitări cu prilejul mării sărbători a poporului coreean, cea de-a 14-a aniversare a eliberării Coreei.

Poporul român se bucură din toată inima de realizările obținute de poporul coreean prieten în opera de transformare a patriei sale într-o țară industrial-agrară cu o înfloritoare economie socialistă și-l urează noi succese

în întărirea și dezvoltarea socialistă a R.P.D. Coreene și în lupta sa pentru unificarea pașnică și democratică a Coreei.

Popoarele romîn și coreean, strîns unite cu popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări ale lagărului socialist, au dezvoltat legăturile de prietenie și de colaborare tovarășească bazate pe înaltele principii ale internaționalismului proletar.

Fie ca prietenia frățească și colaborarea multilaterală dintre țările noastre să se adîncească nelncetît spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei socialismului și a păcii.

GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

CHIVU STOICA

Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

ION GH. MAURER

Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne

Lupta poporului coreean pentru construirea socialismului și unificarea patriei

După ce a zdrobit în cel de-al doilea război mondial imperialismul japonez, marea Armată Sovietică a eliberat poporul coreean de sub jugul colonial și i-a deschis calea spre o viață nouă. De atunci au trecut 14 ani. Pentru poporul coreean aceasta a fost o perioadă de luptă îndrîjită și de înecărici.

Sub conducerea Partidului Muncii din Coreea, poporul nostru, învingînd toate greutățile și încercările la care a fost supus, a obținut mari victorii în lupta pentru construirea unei vieți noi.

Lupta noastră s-a desfășurat în condiții grele. A trebuit să lîchidăm consecințele dominației coloniale a imperialismului japonez. Am respins o lipsă acută de cadre naționale. La acestea s-a adăugat și faptul că Coreea de sud a fost ocupată de cîmpionii americani.

În aceste condiții poporul nostru a luat puterea în mîinile sale și a creat în Coreea de nord o puternică bază democratică. Respingînd atacul armat al imperialismului american și al acoliților lor — clica trădătoare a lui Li Sin Man — poporul coreean a aparat independența și libertatea patriei sale. Prinț-o muncă plină de abnegație oamenii muncii din țara noastră au reabilitat în scurt timp economia națională mult distrusă de război și acum obțin noi succese în construirea socialismului.

Toate succesele realizate de poporul nostru în lupta sa învingătoare, sînt victorii ale marxism-leninismului și ale internaționalismului proletar.

Partidul Muncii din Coreea, forța conducătoare și călăuzitoare a poporului coreean, aplică permanent în mod creator învățătură marxist-leninistă la realitatea concretă a țării noastre. În fiecare etapă a dezvoltării revoluției, el elaborează o strategie și tactică clară de luptă, organizează și mobilizează masele populare la îndeplinirea lor. Poporul nostru s-a convins ferm prin propria sa experiență de luptă de justetea politicii Partidului Muncii, de forța invincibilă a marxism-leninismului. Întregul popor din R.P.D. Coreeană își lubește neînmormitur de mult partidul, este unit ca un monolit în jurul său, iar marxism-leninismul a devenit ideea dominantă pentru masele din țara noastră.

Țara noastră, membră a lagărului socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, se dezvoltă cu ajutorul și sprijinul activ al popoarelor țărilor

7230
KIM IR SEN
Președinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene

frățești. Popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineză și celorlalte țări frățești ne acordă permanent un uriaș ajutor material și sprijin moral.

În timpul războiului din Coreea, poporul nostru împreună cu toate popoarele țărilor socialiste a sprijinit activ poporul coreean în lupta sa dreaptă, i-a trimis o cantitate uriașă de materiale valoroase, iar în perioada postbelică i-a acordat un mare ajutor material și tehnic.

Faptul că țara noastră face parte din puternicul lagăr socialist și se bucură de ajutorul și sprijinul lui permanent, constituie o cheazășie de nădejde a tuturor victoriilor poporului nostru și îi însușă forțe înepuizabile și curaj.

Din cauza războiului înverșunat care a durat trei ani, construcția socialistă în țara noastră a fost cîrpată pentru mulți ani. În cei 14 ani de la eliberare, am trecut prin trei ani de război pustii și prin două perioade grele de refacere antebelică și postbelică a economiei naționale.

Imediat după terminarea războiului situația în țara noastră a fost cu adevărat grea. Industria, agricultura și toate celelalte ramuri ale economiei țării au fost copleșit distruse, orașele și satele zăceau în ruină. Ne lipseau alimente, locuințe și îmbrăcăminte, populația era complet ruinată. Dar poporul nostru nu și-a pierdut curajul. Avînd o încredere fermă în viitorul său luminos, sub conducerea partidului el a pornit cu curaj la refacerea și construirea economiei naționale.

Stabilind linia principală a construcției economice postbelice — dezvoltarea cu precădere a industriei grele în condițiile dezvoltării concomitente a industriei ușoare și a agriculturii — partidul nostru a mobilizat pe toți oamenii muncii pentru îndeplinirea acesteia. Această linie a copleșit întru totul sarcinilor fundamen-

tales ale refacerii și construcției postbelice a economiei naționale. Prin refacerea rapidă a industriei și agriculturii, am putut să consolidăm baza economică a țării și paralel cu aceasta să îmbunătățim în scurt timp viața populației.

Firește că a fost foarte greu să înfruntăm această linie în condițiile cînd de jur împrejur totul era distrus și totul lipsea. Într-întîm însă poporul nostru s-a călit în timpul războiului înverșunat și s-a unit ca un monolit în jurul partidului și deoarece popoarele țărilor socialiste i-au acordat un ajutor economic și tehnic uriaș, el a putut să îndeplinească aceste sarcini grele.

Datorită conducerii juste exercitate de partidul nostru precum și datorită spiritului militant de neînfrînt și eroismului în muncă, în lupta pentru îndeplinirea planului pe trei ani, poporul nostru a aplicat cu succes în viața politică economică a partidului.

Punînd accentul pe refacerea întreprinderilor distruse, am reconstruit concomitent întreprinderile existente, le-am înzestrat cu tehnica nouă, am creat o serie întreagă de noi ramuri industriale care înainte nu existau în țara noastră. Această linie ne-a permis, pe de o parte, să asigurăm dezvoltarea rapidă a producției industriale și, pe de altă parte, să punem capăt cu hotărîre dezvoltării unilaterale caracteristice perioadei coloniale și rămîinerii în urmă a industriei noastre. Pînă în 1956, ultimul an al planului pe trei ani, producția industrială a depășit nivelul antebelic de 1,8 ori.

Industria metalurgică, electroenergetică, carboniferă, chimică, industria materialelor de construcții și o serie de alte ramuri ale industriei grele care în trecut au avut o anumită bază, nu numai că au fost refăcute, ci și reconstruite și lărgite în mare măsură pe baza tehnicii noi. Au fost construite din nou întreprinderi moderne ale industriei construcției de mașini și textile, care înainte erau considerate ramurile cele mai înapoate. În domeniul agriculturii a fost urmată linia cooperării țărănilor, acordării de către stat a unui mare ajutor satului, ceea ce ne-a dat posibilitatea să depășim nivelul antebelic al producției cerealiere.

Bizuiindu-ne pe uriașa experiență și pe succesele realizate în perioada

(Continuare în pagina 5-a)

GALATI-1959

Aspect parțial al noilor blocuri de locuințe date în folosință în centrul orașului Galați. Foto: AGERPRES

Vestea s-a răspîndit ca un fulger de-a lungul și de-a latul orașului. Pe străzile murdare, nemăsurate de luni de zile, au ieșit din case cu pereții crîpați, cu geamurile sparte, oameni cu fețe supte de neacuzări și lipsuri, copii palizi și hămești. Uitate erau pentru moment suferințele grele, pierderea de vieți scumpe, inaniția cronică, uitate erau umilințele fără număr. Pe toate aceste chipuri, în toți acești ochi în care revenise brusc strălucirea, alina puteai citi: bucurie, speranță.

Era în ziua de 23 August 1944. — S-a terminat cu războiul odios, s-a terminat cu bestia antonesciană, strigau oamenii pe străzi. — Trăiască Partidul Comunist! Trăiască eliberatorii noștri! scandau tineri și bătrîni, femei și copii.

„Oficialitățile” orașului, unele criminale ale cîlcii antonesciene, intraseră în panică. Cit ai clipi din ochi, de la prefect la comisari de poliție, toți au șters putina ca șoareci dintr-un vas naufragiat. Fugeau în dezordine, alături de armata hitleristă nîmicî de loviturile ostailor sovietici.

Dar paharul suferinței nu se umpluse încă pentru gâlăteni. Pe străzi, printre cetățenii care își măturisau unii altele speranțele, se strecurau tîlhari hitleristi în uniforme verzi. Treceau în fuga motocicletelor de pe o stradă pe alta, se opreau puțin și iar porneau. Plini de furia disperării, plini de ură față de omene și omene se pitulau patrulele de neroni moderni printre case și curți.

Deodată, pe străzi s-a auzit un strigăt:

— Arde portul!
Apoi altele:
— Arde strada Domnească!
— E foc pe Lahovari!
— S-a aprins cinematograful Triadon.

— Și pe Brăilei arde...

Un rug imens era portul. Rug era tot centrul orașului. Pe cerul aprins al serii de august, limbile de foc se reflectau sinistru.

Cu bocce în mîini oamenii fugeau dintr-un loc în altul, căutau adăpost în parcuri, în grădini, privind neputincioși cum li se îroșeste, mistuită de flăcări, bruma de avut. Cățărați pe acoperișuri, bărbaiți înarmați cu topoare încercau să salveze ce mai putea fi salvat.

Acolo unde fasciștii s-au izbit de rezistența organizată a populației condusă de comunisti, au fost nevoiți să dea înapoi. Așa a fost la uzina electrică unde, deși nelarmati, muncitorii au reușit să-i pună pe fugă pe incendiarilor, așa a fost la alte întreprinderi din oraș.

A doua zi jarul incendiilor încă nu se potolise cînd din gură în gură o știre aducătoare de bucurii a scos din nou oamenii pe străzile îmbelșugate de fum din adăposturile unde se aciuaseră:

— Sosesc trupele sovietice.

În cîteva minute mii de oameni se adunaseră la întîrzierea străzilor. Urale nesfîrșite au înîmpinat primul șir de tancuri. Cu zîmbete prietenoase, ostașii glorioși armate eliberatoare strîngeau zecile de mîini care li se înîndeau de protutindeni, îmbrățișau copii.

Așa a fost în acel zbuciumat, în acel

(Continuare în pag. 4-a)

Desen de pictorul coreean DIN DIN HAN.

Din toată inima

Han Ser la

vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare Supremă
și președintele Uniunii Scriitorilor coreeni

Sînt foarte bucuros că mi-a revenit cîntea să-l salut pe scumpul nostru frățel și prieten român în paginile ziarului „România liberă”.

Din punct de vedere geografic România și Coreea se găsesc departe una de alta, dar inimile fierbînti ale popoarelor noastre bat alături, deoarece avem aspirații și idei comune.

Luna august va rămîne veșnic o lună memorabilă în amintirea ambelor noastre popoare. Ziua de 15 august este sărbătoarea eliberării scumpilor noștri prieteni din România.

De atunci țările noastre au pornit pe drumul înfloririi în marea familie a socialismului. Prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre se întărește și se dezvoltă pe zi ce trece.

Nicodată poporul nostru nu va uita ajutorul nepretutit acordat de poporul român în lupta pentru libertatea, independența și înflorirea patriei noastre.

Între țările noastre se dezvoltă legăturile culturale, tot mai dese devin vizitele reciproce dintre scriitorii, oamenii de artă și ziaristi. E un lucru extrem de important. În țara noastră există mulți oameni care cunosc bine felul dumnea-voastră de viață. În limba coreeană au fost traduse opere care se bucură de dragostea și admirația cititorului nostru. Printre ele figurează „Mitrea Cocor” de Mihail Sadoveanu, „Te îți vorbești America” de Maria Banus, „Pasărea furtunii” de Petru Dumitriu și multe altele. În viitor noi vom continua să traducem și să publicăm în limba coreeană operele de vază ale literaturii române.

Astăzi scriitorii și oamenii de artă din Coreea, ridicînd sus steagul realismului socialist, sînt pătrunși de cele mai nobile tendințe de a sluji cu devotament partidul și poporul.

Majoritatea scriitorilor noștri au plecat în uzine, la sate, în mine, pe mare. Scriitorii care se află în uzine sau pe ogoare, nu se limitează la rolul de simpli observatori, ci participă direct în producție. În acest fel ei înțeleg mai bine concepția înaintată a clasei muncitoare, învață de la mase, învățându-le în același timp, trăiesc alături de mase, nutresc aceleași gânduri, respiră același aer. Prezența îndelungată a scriitorilor noștri la locurile de producție dă roade bune în activitatea lor creatoare.

Poporul coreean care apără cu cinste avanpostul orientat al lăgarului păcii și socialismului, este perfect de acord cu propunerile dumnea-voastră privitoare la transformarea peninsulei Balcanice într-o zonă a păcii, în care să nu existe instalații atomice și de rachete, dorind din toată inima realizarea acestei idei.

Doresc înăduindă pașnicului popor român, oamenilor săi de literatură și artă, fericire și noi și însemnate succese. Unind forțele noastre noi vom apăra pacea și prin eforturi comune vom atinge înaltul pisc al socialismului.

„Cenliman”

Oriunde te-ai duce azi în Coreea auzi vorbindu-se de „CENLIMAN”.

Cenliman este numele unui armăsar năzdrăvan cu puteri supranaturale, dintr-o veche legendă coreeană.

Această legendă minunată, ce a un simbol al înțelepciunii și al energiei, este păstrată în sinul poporului coreean venind dintr-un trecut îndepărtat. Cenliman zboară cu viteza deasupra apelor, munților, îndreptîndu-se în orice parte a pămîntului. În vechime oamenii care sufereau ferecă în cătușele feudalismului, visînd o viață fericită, au intruchipat în această legendă sentimentele lor, setea lor de a zbura ca o săgeată de departe, spre vișul utopic.

Dar astăzi pe pămîntul nostru, Cenliman nu mai e un vis și nici o legendă străveche. Legendarul Cenliman născut în sufețele oamenilor din vremuri apuse, transmis din generație în generație, a devenit astăzi realitate. Oamenii înțelepți ai țării noastre, cu viteza lui Cenliman, nu a unui Cenliman din poveste ci a unui Cenliman din epoca noastră, se avîntă ca un uragun mereu înainte spre viitorul fericit al poporului.

„În anul 1957 în comparație cu anul anterior, producția globală a industriei noastre a crescut cu 44 la sută”.

„În 1958 în comparație cu anul anterior producția globală a industriei noastre a crescut cu 40 la sută”.

Creșterea nemăsurată a producției globale a industriei cu 40 la sută și chiar cu mai mult în fiecare an a stîrnit un entuziasm general. Dar nu numai în aceasta constă energia și înțelepciunea lui Cenliman.

„Pînă la sfîrșitul lunii iunie a.c. numai în doi ani și jumătate a fost îndeplinit primul plan cincinal în ce

privește producția globală a industriei”.

Această comunicare publicată de curînd a străbătut ca fulgerul prin uriașele întreprinderi, a ajuns pe ogoare, a stîrnit bucuria și satisfacția oamenilor.

Este aceeași țară pe care cu cîțiva ani în urmă toți o cunoșteau drept una din țările cele mai înapoiate din punct de vedere agrar, o țară care ducea o existență de miserie sub călcîiul imperialismului japonez. În urma războiului declanșat de către imperialismul american țara nu a putut da nici o tonă de oțel, nici o tonă de ci-

riale de construcție, forță de muncă, specialiști.

— Dacă prin muntele Kimonsan să-păm un canal de apă și folosim cescada de 8 metri care se formează aici, putem obține multă energie electrică...

Aceste cuvinte rostite de țărani din localitate au constituit imboldul pentru începerea construcției hidrocentralei de la Dekken. În toamna trecută în această localitate de munte s-au adunat mulți oameni. Erau cei care la strunguri fabricau tot felul de piese și cei care lucrau pe ogoarele cooperativizate. Erau muncitori și țărani. Ei sînt cei care au creat hidrocentrale.

Datorită unor astfel de acțiuni, în ultimele șase luni în țară au fost construite peste 800 de stațiuni electrice medii și mici.

Coreenii au putut da în folosință în doi ani și jumătate hidrocentrale de pe râul Toknogan cu o capacitate de 90.000 Kw., în timp ce japonezii în zece ani de zile nu au putut pune nici măcar temelia construcției.

Viața poporului coreean care se avîntă mereu înainte pe năzdrăvanul țării Cenliman e din ce în ce mai frumoasă! Oamenii obțin oțel, construiesc case, teatre, cinematografe, parcuri de odihnă. Și toate acestea pentru ei.

De curînd am vizitat muncitorii din brigada „Cenliman”, de sub conducerea lui Din In Von de la oțelăria din Kansen. Membrii acestei brigăzi au venit cu inițiativa de a reduce timpul de reparare a cuptorului electric de la 13-15 ore la 8-9 ore, și răspîndindu-și metoda printre alți muncitori îi ajută și îi învață. Lucrul acesta permite să se producă zece de mii de tone de oțel în plus pe an. Cînd l-am întrebat pe Din In Von ce l-a făcut să vină cu o inițiativă atît de valoroasă mi-a răspuns simplu:

— Partidul ne-a spus că e nevoie de mult oțel pentru accelerarea construcției socialismului. Asta-i tot...

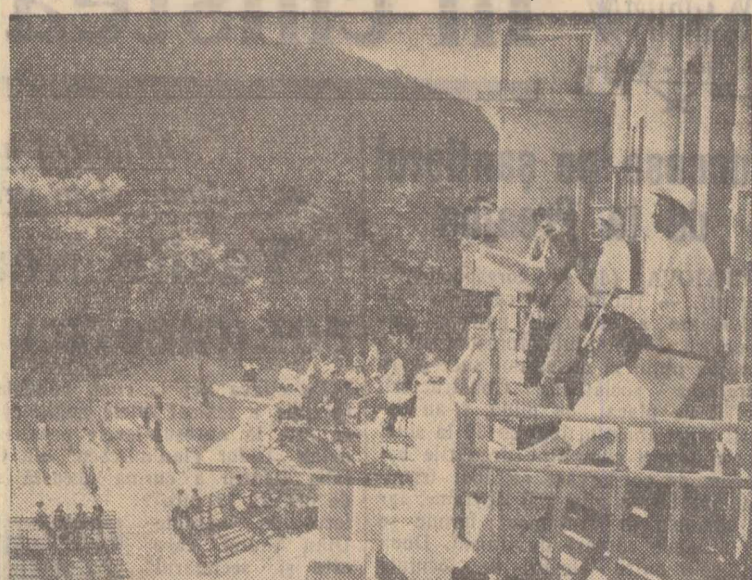
Nu era numai un răspuns modest, era un răspuns care dovedea multe. Era răspunsul unui om simplu care a înțeles chemarea partidului, răspunsul unui om care neînfricății călăreți ai lui Cenliman care se avîntă mereu înainte spre noi realizări. Asemenea oameni putem înfrînti pretutindeni în uzine și pe ogoare.

Și tocmai datorită acestor oameni, acestor neînfricăți călăreți ai lui Cenliman republica noastră înflorește tot mai puternic din zi în zi.

KIM IN EB

LA ODIHNĂ

În Republica Populară Democrată Coreeană există numeroase locuri pitorești, la munte și la mare. Puterea populară a construit aici hoteluri și case de odihnă, în care oamenii muncii, studenții și elevii petrec minunate zile de recreanță.

Casă de odihnă din munții Mehiansan.

Un aspect din stațiunea Vonsan, situată pe malul Mării Japoniei.

Arta coreeană

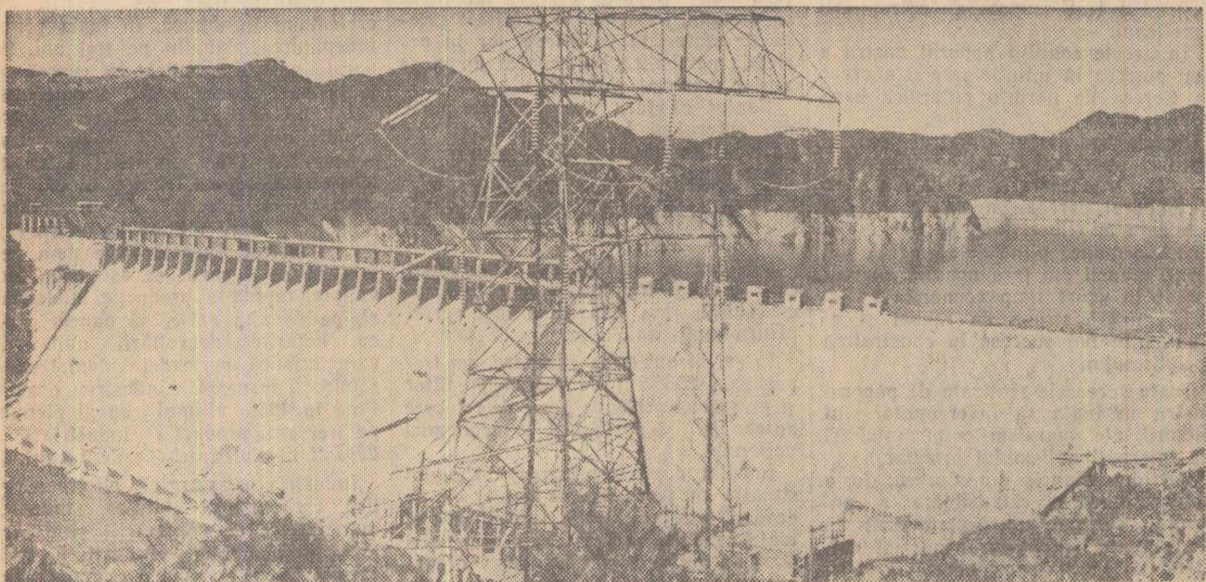
Marea majoritate a operelor de artă din R.P.D. Coreeană a fost creată în perioada de după eliberarea țării. Au fost create numeroase opere în toate domeniile artei și literaturii. Dintre lucrările apărute în ultimul an reamărcăm:

— În domeniul cinematografiei: filmul „Cum să trăiești des-părțit”, „Bătălia nemurimată”, „Fata de la munții de Diamant”.

— În domeniul muzical-coregrafic: operele „Pozeștește țigă”, „Fanihi”, „Cean Gik”, „Domnița Biabiani” și montările

coregrafice „Legenda lacului Okran”, „Inima roșie”, „Curge oțelul”, suita de balet „Cenliman”, simfonia „Cîntecul învingătorilor” etc.

— Recent a fost pusă în scenă epopeea muzical-coregrafică „Glorioasa noastră patrie” cu participarea a 3000 de artiști, ceea ce constituie un eveniment fără seamăn în istoria artei teatrale a Coreei.

Barajul marii hidrocentrale de la Sophon, reconstruit în anii de după război.

Un soldat fugit din Coreea de Sud povestește...

La începutul lunii aprilie a acestui an am venit în partea de nord a țării. Cînd priveam pe fereastra vagonului inima mi se umplea de bucurie. Văzînd mașinile care lucrau pe pămîntul fertile al Coreei de Nord mă simțeam cuprins de o nestăvîlită bucurie.

Cîți de largi, cîți de curate și de luminoase sînt străzile Phenianului! De-a lungul bulevardelor asfaltate se înalță clădirile cu multe etaje. Pe șantierele de construcție neosent lucrează mașini uriașe care cu brațele lor de oțel transportă cărămizi, ciment, blocuri de piatră și alte materiale.

Cîți de surprins am fost văzînd în fața mea acest tablou minunat. În Coreea de Nord n-am văzut nici un cerșetor! Și cîți nenorociți în-tilnești în Coreea de Sud!

De pe șantierele de construcție veneau cîntecul vesel și muzică de dans. Pe fețele tractorurilor puteai citi mulțumirea și bucuria de a trăi.

Venînd aici din iadul în care am suferit atîta, nu-mi pot uita mama și familia. Permanent îmi apare în minte ultima zi pe care am petrecut-o în mijlocul celor dragi.

M-am născut și am trăit în plasa

tru „învățătură” 70.800 hvan, ceea ce reprezintă exact salariul pe trei luni al unui muncitor cu o muncă bine plătită. Pentru a putea achita datorile am împrumutat 60 de saci de orez. De fiecare dată cînd cereștele moștenului o aveau pe mama mea să ducă la piață ultima ei fustă sau verigheta la care ținea mult, inima mi se umplea de minie.

Villorul meu era întunecat ca un cer acoperit de nori. Mă gîndeam mereu: „Să termin cît mai repede școala și să-mi ajut părinții”. Să-l ajut! Dar cum? Mă aștepta perma-nent amenințare a recrutării în armata de marionete și afară de asta după terminarea școlii e tot alt fel de greu să găsești de lucru cît de greu e să smulgi o stea de pe cer.

Nu numai familia mea trăia în miserie. Din cele 30 de curți ale cătunului nostru, 28 de curți se hrăneau în timpul iernii cu cojițe de orez, iar primăvara își astîmpărau foamea cu iarbă și coaja copacilor.

Vecina noastră, al cărei soț din pricina datorilor s-a sinucis, urcînd la munte pentru a strînge oțet-va ierburii nutritive, a căzut fără cunoștință cu pruncul în brațe și nu s-a mai ridicat.

Mulți dintre prietenii mei învățau

cu greu, căpătînd cîțiva bani pen-tru aștepta pe care îl donau. „Nu mai e chip de trăit așa!” Cuvîntele acestea le auzai la tot pasul. După cum îmi aduc amînte, toate acestea s-au împlinit peste cîteva zile după ce am aflat la radio des-pre viața fericită a școlarilor din Nord care învață liberi și capătă ajutor din partea statului. Învățătura mea a fost întreruptă de un ordin de chemare. Știam că mă așteaptă zile nesfîrșite de instrucție, bălăi crunte, într-un cuvînt toate binecunoscutele metode de instruire a unui soldat din armata de marionete. Așa a fost. Zilnic mă bă-teau, oșterii îl elieau pe otași să fure lemnele din păduri, să le vîndă și să le dea banii.

Un pic de zeamă de orez și o așă zăă supă sărată, denumită de noi „supă de naillon” m-au slăbit în așa hal, încît nu mai rămăseam din mine decît pielea lipită pe oase.

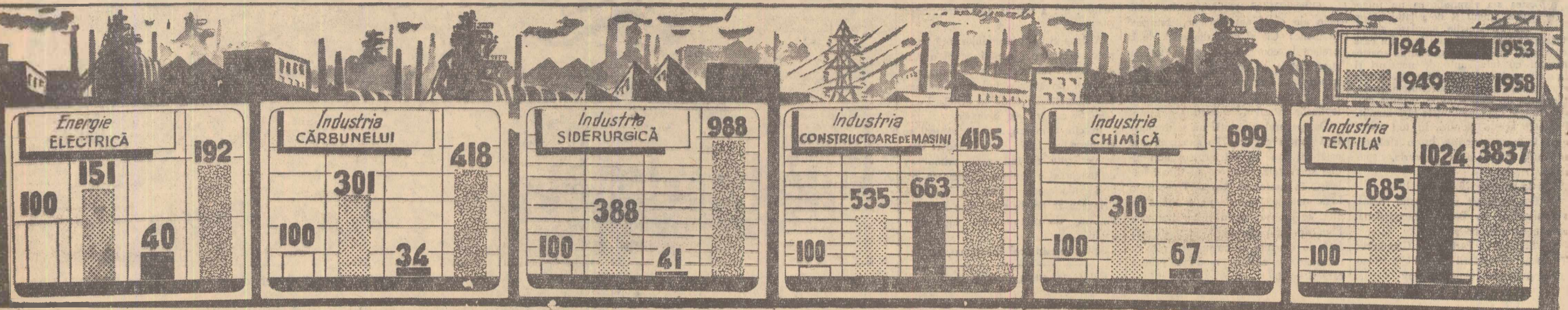
La sfîrșitul lunii martie, aînd că detașamentul nostru pleacă în rezervă, am înțeles că nu mai are rost să aștept. Am hotărît o dată pentru totdeauna să termin cu viața de rușine și am reușit!

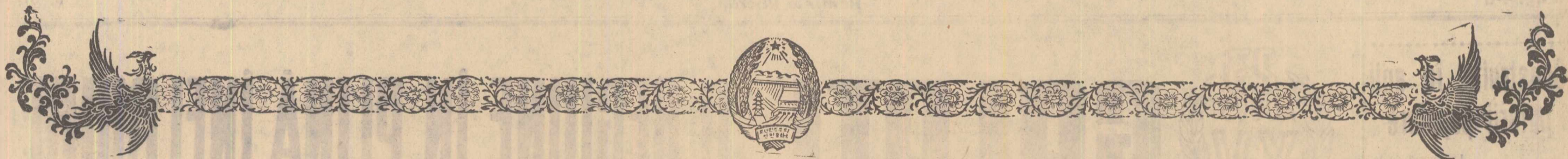
RO DIN SEN

fost soldat al detașamentului nr. 2 din regimentul 73, divizia 26 din Coreea de Sud

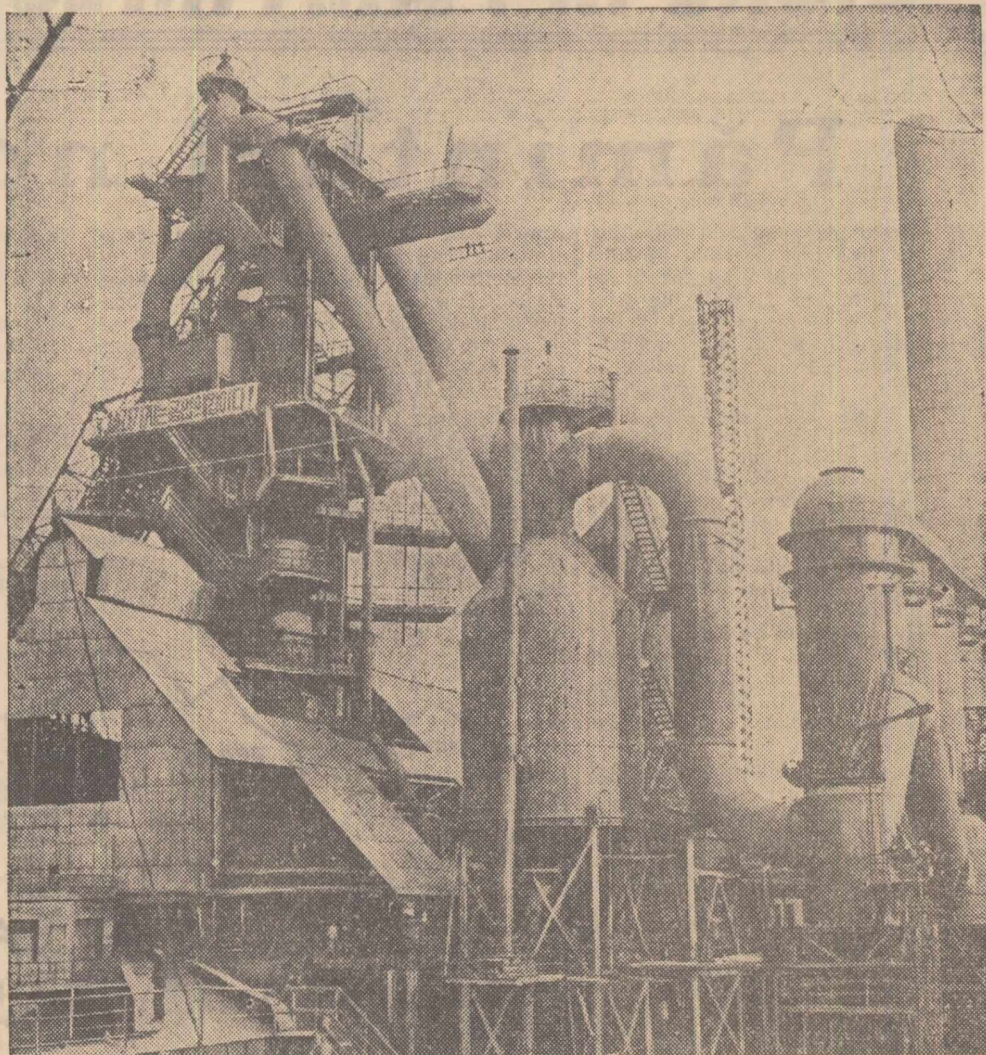
Cifre elocvente

Datele din graficele de mai jos ilustrează în mod elocvent drumul parcurs de industria coreeană în anii de după eliberare pînă la începerea pustiitorului război de 3 ani (1950—1953) și apoi de la sfîrșitul războiului pînă în prezent.

Industria siderurgică a Republicii Populare Democrate Coreene cunoaște în anii puterii populare o continuă dezvoltare. După „Kim Ceak” din Ciungin, uzina siderurgică de la Hvanhe este una din cele mai mari din R. P. D. Coreeană. Iată în clipă alăturată o imagine a furnalului nr. 1 al uzinei metalurgice Hvanhe.

Primul plan cincinal a fost îndeplinit cu doi ani înainte de termen

Terminând cu succes planul trienal de refacere postbelică și de dezvoltare a economiei naționale, plan a cărui sarcină era vindicarea rănilor pricinuite de război în economia și în viața poporului, țara noastră, cu ajutorul și sprijinul activ al țării socialiste, a trecut cu încredere din 1957 la îndeplinirea primului plan cincinal pe anii 1957—1961.

Lucrările pentru întocmirea primului plan cincinal din istoria țării noastre s-au făcut pe baza principalelor linii indicate de cel de al III-lea Congres al partidului nostru din 1956 și cu participarea maselor largi populare.

În acest plan s-a pus sarcina ca într-o perioadă de cinci ani să se mărească volumul global al producției industriale de peste 2,6 ori, producția obiectelor de consum de 2,9 ori, iar producția de cereale să ajungă la peste 3.760 mii de tone. În plan se mai prevedea de asemenea creșterea veniturii naționale de aproximativ 2,2 ori și mărirea salariilor reale ale muncitorilor și a veniturilor reale ale țăranilor de peste 1,5 ori.

Bazându-se pe entuziasmul și pe necesitatea energică creatoare a poporului nostru, partidul a organizat lupta întregului popor pentru mobilizarea maximă a rezervelor interne în economie și, în același timp, a grăbit revoluția tehnică și culturală.

Planul din decembrie 1956 a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, analizând planul economiei naționale pentru anul 1957, a adresat clasei muncitoare și întregului popor coreean chemarea de a lupta pentru mărirea producției și realizarea de economii.

Hotărârile planului din decembrie a C.C. au stîrnit un mare entuziasm și o vie activitate în muncă a clasei muncitoare și a întregului popor. Numai în anul 1957, în domeniul industriei, s-au făcut tot atâtea inovații și propuneri de îmbunătățiri, câte s-au făcut în întreaga perioadă a planului trienal de refacere postbelică a economiei naționale. Drept urmare, planul economic pe anul 1957 a fost depășit în toate domeniile.

Față de anul 1956, în 1957, volumul global al producției industriale, în loc de 22 procente, cit prevedea planul, s-a mărit cu 44 procente, iar volumul global al producției agricole a crescut cu 23 la sută. Numai în anul 1957 în domeniul industriei, productivitatea muncii s-a ridicat cu 24 la sută, iar prețul de cost al producției, a scăzut cu peste 11 procente. Datorită acestor realizări, în 1957 venitul național s-a mărit cu 41 la sută.

În prezent, construcția socialistă în țara noastră a luat un mare avânt. Planul din octombrie 1957 a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, la care s-a discutat măsurile pentru îmbunătățirea construcției capitale, a consti-

Lim Ghe Cer
Președintele Comisiei de Stat
pentru planificare a Republicii
Populare Democrate Coreene

tuit un mare eveniment pentru accelerarea îndeplinirii primului plan cincinal. După această plenară, datorită industrializării lucrărilor de construcție și a introducerii largi a metodei de asamblare a construcțiilor, s-au micșorat cu mult termenele lucrărilor de construcție, iar în urma scăderii prețului de cost s-au putut face noi investiții neprevăzute în plan.

Cu un an înainte de termen a fost desăvârșită construcția uzinei de selitrică de amoniac din Hinnam, cu o capacitate de 136 mii tone anual; într-un termen scurt — mai puțin de un an — s-a construit cuprtorul înalt nr. 1 al uzinei metalurgice Hvanhe, cu o capacitate anuală de 250 mii tone. Instalarea căii ferate largi în sectorul Hadin-Hasen, cu lungimea totală de peste 80 km, s-a terminat în numai 75 zile. În afară de aceasta, în anul 1958 muncitorii constructori din capitală, cu mijloacele bănești, materialele și forța de lucru alocate pentru construirea a 7000 apartamente, au construit 20.000 apartamente.

În lupta pentru îndeplinirea hotărârilor Planului din iunie 1958 a C.C. al Partidului nostru, în cadrul căreia s-a discutat problema industriei alimentare și a îmbunătățirii și întăririi comerțului interior și exterior, au fost descoperite și puse în funcțiune noi rezerve, care au constituit un mare stimul pentru dezvoltarea industriei ușoare și a celei locale. Bazându-se pe rezerve de materii prime din surse locale, mai înainte nefolosite și întrebunând diverse utilaje libere, inclusiv instrumente de producție meșteșugărească și cu sprijinul forței de lucru a femeilor casnice, în câteva luni s-au construit peste o mie de uzine și fabrici ale industriei locale, inclusiv fabrici de produse alimentare, fabrici de hirtie și de textile, uzine pentru instrumente și inventar agricol, uzine de materiale de construcție ș.a., care în prezent dau țării o producție de bună calitate. Industria locală a țării noastre s-a întărit atât de mult încât ea dă — fără investiții suplimentare de capital — peste un sfert din totalul producției industriale.

În 1958 s-a desăvârșit în țara noastră cooperativizarea agriculturii, precum și transformarea socialistă a comerțului și industriei particulare. Astfel, încă din anul 1958, au fost traduse în viață hotărârile primei conferințe a partidului nostru cu privire la asigurarea precumpănirii absolute a relațiilor socialiste de producție.

Pentru accelerarea ritmului con-

strucției socialiste, Plenara din septembrie 1958 a C.C. al partidului, a discutat problema largirii suprafețelor irigate înămintate cu orez — veriga principală a revoluției tehnice la sale, — și a chemat întregul popor la lupta pentru un nou avânt în construcția socialistă.

Din inițiativa muncitorilor, pentru prima oară în țara noastră a început producerea mașinilor, tractoarelor, escavatoarelor, buldozerelor și a altor mașini grele, s-a deslășurat mișcarea de masă pentru fabricarea cu forțe proprii a diferitelor utilaje necesare proceselor de producție.

Cu începere din 1959, această mișcare s-a transformat în mișcarea pentru multiplicarea strungurilor de prelucrare a metalelor după principiul: „la fiecare strung existent trebuie fabricat unul sau mai multe strunguri”. În perioada din primăvara anului 1958 până în toamna anului 1958, țăranii din patria noastră au lărgit suprafața irigată a câmpiilor înămintate cu orez, ajungând să depășească de trei ori suprafața înămintată în decursul întregii perioade de dominație japoneză.

Astfel au fost create premisele materiale și morale pentru îndeplinirea înainte de termen a primului plan cincinal al economiei naționale.

Încă de la sfîrșitul lunii iunie a acestui an, primul plan cincinal a fost realizat în ce privește producția globală a industriei. Aceasta înseamnă că sarcina de a mări în cincinal volumul global al producției industriale de 2,6 ori, a fost îndeplinită în numai doi ani și jumătate.

În ceea ce privește producția agricolă, încă în anul trecut recolta globală de cereale a ajuns la 3.700.000 tone și există condiții ca anul acesta să fie depășită cu mult recolta de cereale de 3.760.000 tone, prevăzută în plan.

După ce în 1960 țara noastră va rezolva problemele încă nedeplinite rezolvate, din anul 1961 se va trece la îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal al economiei naționale. Acesta va urmări ca să ridice producția pe cap de locuitor la principalele produse industriale după cum urmează: energie electrică — 2000 Kw/h; cărbune — 2.500 kg.; fontă — 400 kg.; oțel — 300-350 kg.; îngrășăminte chimice — 150-200 kg.; ciment — 500 kg.; țesături — 50 m.; zahăr — 10 kg.; pește — 100 kg.; cereale — 700 kg.

Este neîndoișo că poporul coreean, sub conducerea Partidului Muncii din Coreea, strîns unit prin legături trainice de prietenie și solidaritate cu popoarele din țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, va obține noi succese și în această luptă istorică, la fel ca și în lupta de pină acum.

Cîntec pentru partid

Pak Se En

Partid! Vreau pentru tine cîntarea-mi să răsună.
În tine-l adunată suprema-nfelepciune.
La fel ca apa vie, cîntată-n basme, dăru
Credință și putere la toți și fiecare.

Ogoarele bătrîne din veac în veac secate,
Înăptuind minunea, le-ai înflorit pe toate.
În straie de mătăsu și plin de rod ni-l plaiul,
Puterea ta arată că pe pămînt e raiul!

Cînd apărăm ogorul, sfîrșii, cu fața suptă,
Tu ne-nsuflai putere și ne căleai în luptă.
Tu lumina prin beznă și dirzi, urmîndu-ți pașii
În marea bătălie am doborît vrăjmașii.

Doar tu ne-ai dat puterea să-nvingem la soroc,
Să ne-avîntăm în luptă cu paloș de foc,
Să nu ne fie teamă de moarte și osîndă,
Ne-ai dat la fiecare o inimă arzîndă!

Măreăță călăuză, ne-al fost mereu aproape,
Ai ridicat la luptă și munți bătrîni și ape,
Iar azi spre culmi înalte ne duci în zbor prin vreme,
Norodul te urmează, te cîntă în poeme!

Într-un paș de tine, cu inima fierbîntă
Noi mergem înainte și pururi înainte
Către visata culme, către-nsoțit liman
La fel cum în legendă se-avîntă „Cenliman”.

Tu ești credința noastră, ești soarele ce arde
Semei în fluturarea aprinselor stîndarde,
Iar marea de lumină din țara necuprînsă
Născută-i din scînteia de mină ta aprinsă!

Izbinzile pe care azi le vedem în țară
Un vis fără-mpîlnire pîreau odinioară
Dar tu ai dat înboldul și ni-l grădina plaiul,
Ne-ai arătat că-n țară-i și nu aiura raiul!

Cînd noi luptăm năpraznic pe pînt cu roșii stele,
Stropind cu sînge dealuri și cîmpuri și vilcele,
Cînd tu mergeai în frunte prin flăcări și prin fum,
Atunce începură izbinzile de-acum.

Iar azi îți urci drapelul pe turnuri și coline,
Se-ndeapănă luminoase privirile spre tine,
Muncește slobod omul și aripa-și desface
Iar lupta lui de astăzi e lupta pentru Pace!

Partid! Vreau pentru tine cîntarea-mi să răsună
Ești farul fericii și al vremurilor bune.
Te vom urma de-apururi ca nu cumva vregdată
Vrăjmașul să ne-atingă grădina-nmiresmată!

În romînește de
M. DJENTEMIROV

Orezul coreean

În țara noastră
— orezul este cea
mai importantă și
cea mai productivă
cultură cerea-
lieră. Este de-a-lung
să arătăm că în partea de nord a
republicii, suprafața culturilor de
orez este egală cu un sfert din su-
prafața terenurilor arabile iar în
producția globală de cereale, orezul
reprezintă 50 la sută.

Orezul coreean se deosebește prin
calitatea sa. Nu întîmplător, în pe-

Li En Ghiu
Vicepreședinte al Comitetului
de Științe Agricole
din R.P.D. Coreeană

Pînă în secolul
trecut orezul era
cultivat de-a dron-
tul pe ogoarele
inundate, în acest
fel însă puterea
de înaltă a boabelor era scăzută
iar combaterea buruienilor îngreu-
nată. În secolul 20 a fost elaborată
metoda transplantării răsădurilor de
orez pe terenuri inundate. Această
metodă permite o luptă mai ușoară
și mai eficace împotriva buruienilor
și cheltuirea mai economică a

În cooperativa agricolă din comuna Lipsek, regiunea Phenianul de Sud, orezul cultivat după metoda intensivă, promite de pe acum să dea o mare recoltă în acest an

rioadă dominației lor în Coreea, im-
perialiștii au scos din țară sute de
mii de kilograme de orez. Se spune
chiar că împăratul Japoniei consuma
numai orez coreean, recoltat în
valea Diaren din provincia Huanhe
de sud.

Orezul este o cultură cu vechi
tradiții în Coreea. El se cultivă la
noi din perioada triburilor Mahan,
Beuhan și Danhan (aproximativ sec.
III î.e.n.).

semințelor. Totuși recolta nu sporea
în mod considerabil.

În ultimii ani, țăranii din partea
de nord a republicii noastre, au elab-
orat și pus în practică o nouă meto-
dă de cultivare a orezului. Această
metodă constă în creșterea răsăduri-
lor într-un sol uscat acoperit. A-
ceasta permite pe de o parte răsădi-
rea cu mult mai devreme a răsădu-
rilor. Pe de altă parte, un astfel de
răsad prinde repede rădăcini, încol-
țește în solul nou și totodată asi-
gură o recoltă cu 10 la sută mai
mare decît în condițiile creșterii răsă-
durilor pe teren inundat.

Practica culturii orezului care a
suferit repetate modificări în țara
noastră, nu a cunoscut nicînd o
cotitură atît de importantă ca aceea
de folosire a răsădurilor crescute în
sol uscat acoperit.

Într-o singură cooperativă agri-
colă din Vonsan, din provincia Phen-
ianul de Sud folosind această meto-
dă, țăranii au sporit recolta în
comparație cu anul anterior de
peste două ori. Fiecare gospodărie
tărănească a primit în medie 6.800
kg. în loc de 4.050 kg. cit primise
în anul precedent.

Anul trecut această metodă a fost
folosită pe o suprafață care însum-
ează 50 la sută din întreaga su-
prafață a culturilor cu orez, obti-
nindu-se o cantitate de 3.700 mii
tone orez, adică cu 500 mii tone
orez mai mult decît în anul prece-
dent. Anul acesta, pentru a înde-
plini cu cinste angajamentele pe
care și le-au asumat la Congresul
cooperativelor agricole ce a avut
loc în ianuarie a.c., — de a obține
5 milioane tone orez, toți coopera-
torii din partea de nord a republicii
au folosit răsăduri obținute pe sol
uscat acoperit, aplicîndu-le pe o
suprafață de 70 la sută din întreaga
suprafață a culturilor înămintate cu
orez. Toate semnele arată că recolta
din acest an va fi fără precedent de
îmbelsugată.

Materialele din acest număr
privind Republica Populară
Democrată Coreeană au fost
realizate de colectivul redac-
țional al ziarului

„MINCIU CIOSON” (Co-
reea Democrată)

Han Hubane, fiica Coreei

„Întodeauna mă gîndesc
așa: Pentru a aprecia mai
just realizările noastre de
astăzi trebuie să cunoșc mai
bine cum am trăit ieri. Nu
mai aceasta va permite să
înțelegi că fericirea noastră
ee datorită numai grîii par-
tidului și puterii populare”.

Aceste cuvinte mi le-a spus
Han Hubane, președinta co-
operativelor agricole „Steaua
roșie”. Erou al Muncii, Han
Hubane este una din nume-
roasele femei inovatoare din
republica noastră. Întodeauna
devotată partidului această
femeie a lăvins toate greută-
țile din cale, a luptat pentru

înfiorirea cooperativei ei. Chiar de la început Han Hubane
a început o vie activitate socială ca președinta a organi-
zației saleși a Uniunii femeilor democratice. În timpul do-
minăției japoneze ea a stat timp de 5 ani în închisoare
pentru că a luptat neînfatică împotriva fațetii coloniale
și împotriva ticăloșiei moșierilor. Războiul de trei ani dus
împotriva imperialiștilor americani a fost o grea încercare
pentru femeile coreene. Susținînd lozincă „Lupta
pentru alimente este lupta pentru patrie”, Han Hubane a
luptat cu bărbăție fără să-i pese de bombardamentele
vrăjmaș, dinl fruntului 30 de saci de orez. Ea a fost
una dintre inițiatoarele instituirii fondului pentru construc-
rea avionului „Nesobon” (femeie).

Greutățile încercări prin care a trecut au ajutat-o pe Han
Hubane, prin exemplul ei personal, să arate maselor popu-
lare justele politici agrare a partidului. Ca fiică devo-
tată a partidului ea a popularizat activ printre cooperatori
agrotehnica înaintată.

În primul an datorită îmbunătățirii agrotehnicii coopera-
torii și-au asigurat alimentele pe 15 luni. Viața colectivă
se îmbunătățește. Morala comunistă intrase temelnic
în conștiința oamenilor, ei înțelegeau că trebuie să se
ajute între ei, să respecte și să păzească cu ochii lor cap
averea statului. Individuii care vedeau cu ochii lor acest
minunat succes au început să intre în cooperativă. Și
astazi în locul unei mici cooperative compuse din 27 de
gospodării sărace avem în țara noastră o cooperativă bo-
gată care numără 385 de gospodării.

În 1958 cooperativa a îndeplinit toți indicii planului de
stat. Astăzi există aici 190 de capete de vite corute. Fie-
care curte își are vitele ei. Au fost construite grajduri
model și multe alte clădiri necesare. Pentru cooperatori
se construiesc case bine amenajate, există creșă, maga-
zine, cinematografe. Toți copiii cooperativelor învață gratuit
în școli și institute. De asemenea există aici și un mic
atelier pentru producția diferitelor utilaje agricole. Trans-
portul este aproape în întregime mecanizat.

Aceasta a fost drumul glorios al cooperativei agricole
„Steaua roșie”. Iar Han Hubane și-a adus din plin con-
tribuția sa la înălțarea tuturor acestora.

YU LONG CIN

Eroul Muncii, Von Do Diun

Von Do Diun, Erou al
Muncii, furnalist de la uzina
metalurgică din Hvanhe obli-
nuiește să spună, atunci cînd
vorbește despre activitatea
sa de peste patru decenți:
„În furnal elocofește munca
creatoare a clasei muncitoare.
Acolo arde și inima
mea...”.

La uzina metalurgică Hvan-
he, unde se desfășoară o in-
tensă muncă pentru sporirea
producției de oțel, o să-l în-
tîlniți totdeauna pe acest om
în vîrstă, care dispune de o
bogată experiență. El poate
fi văzut ba pe șantiierul
unde se înalță furnalul nr.
2, îndemînd și dînd sfaturi

prețioase, ba la construcția
convertizorului, prima con-
strucție de acest gen în țara noastră.

Von Do Diun lucrează la această uzină metalurgică de
mult, de foarte mult timp. El este considerat pe bună
dreptate ca un adevărat maestru în profesia sa...

...Era în 1958. Se reconstruiea furnalul nr. 1. Munca era
anevoioasă căci era vorba nu numai de refacerea unui
furnal distrus în timpul războiului, dar și de a-l înzestra
cu utilaj modern, de a face ca furnalul să fie mai bun
decît cel din trecut. Mai mult decît atît. În acea perioadă,
țara avea nevoie de cantități imense de metal. Partidul a
chemat clasa muncitoare, pe muncitorii din această uzină,
să termine reconstrucția și construcția furnalului nr. 1
pînă la 1 mai. Pentru tovarășul Von Do Diun îndemnul
partidului a fost o poruncă sîntă pentru a cărei realizare
el era gata să treacă prin apă și prin foc. Von Do Diun
a primit cu inima deschisă chemarea partidului și și-a
consecrat întregul său talent, întreaga sa energie refacerii
furnalului. Lucrînd fără oboseală, animînd pe ceilalți, el
a biruit toate piedicile și obstacolele și a prezentat nu
odată propuneri de raționalizare cu mare eficacitate eco-
nomică. Una dintre propunerile sale, aplicate în producție,
a permis reducerea termenului de executare lucrărilor și
economisirea a peste 7.600 zile/om de muncă.

În ajunul sărbătorii lui 1 Mai, muncitorii de la furnalul
nr. 1 au dat în exploatare lucrarea.

„Metalul și mașinile sînt regii industriei!”. Această lo-
zincă de luptă a Partidului Muncii din Coreea, a devenit
pentru Von Do Diun crezul căruia îi consacră și acum, la
construcția furnalului nr. 2, întreaga sa putere de muncă
și creație.

TEN HEN

Iată o imagine din Phenianul de azi reconstruit prin munca avîntată a poporului coreean. În acest oraș în care în anul 1953, la sfîrșitul războiului nu mai rămăsese nici o casă, se înalță azi pretutindeni blocuri moderne, construcții vrednice de vremurile noi pe care le trăiește poporul coreean.

Construite în anii puterii populare

Laminorul de tablă subțire „Cristea Nicolae”. În portul orașului Galați, a- lături de o hală rudimentară ce purta pe vremuri pom-pusul nume de uzinele „Titan-Madrag-Calan”, s-au construit în ultimii ani trei linii moderne de laminare a tablei subțiri. În întregime mecanizate și automatizate, cele trei linii de laminare, dintre care ultima a fost terminată recent, produc de cinci ori mai mult decât vechea întreprindere.

Fabrica de piese de schimb C.F.R. Pe locul unor ateliere scunde, peste drum de gara Galați, s-a inaugurat în anul 1955 fabrica de piese de schimb C.F.R. În halele noi, luminoase, care adăpostesc turnătorii, forje, ajustajul, în atelierul mecanic complet renovat și dotat cu utilaje dintre cele mai moderne, se produc piese de schimb necesare tuturor atelierelor C.F.R. din țară.

Fabrica de culeș și lanțuri. Este o altă nouă întreprindere gălățeană. Inaugurată în urmă cu doi ani, această fabrică, dotată cu moderne mașini de proveniență sovietică își aduce din plin contribuția la aprovizionarea șantierelor de construcții și a cetățenilor cu o serie de produse metalice foarte căutate.

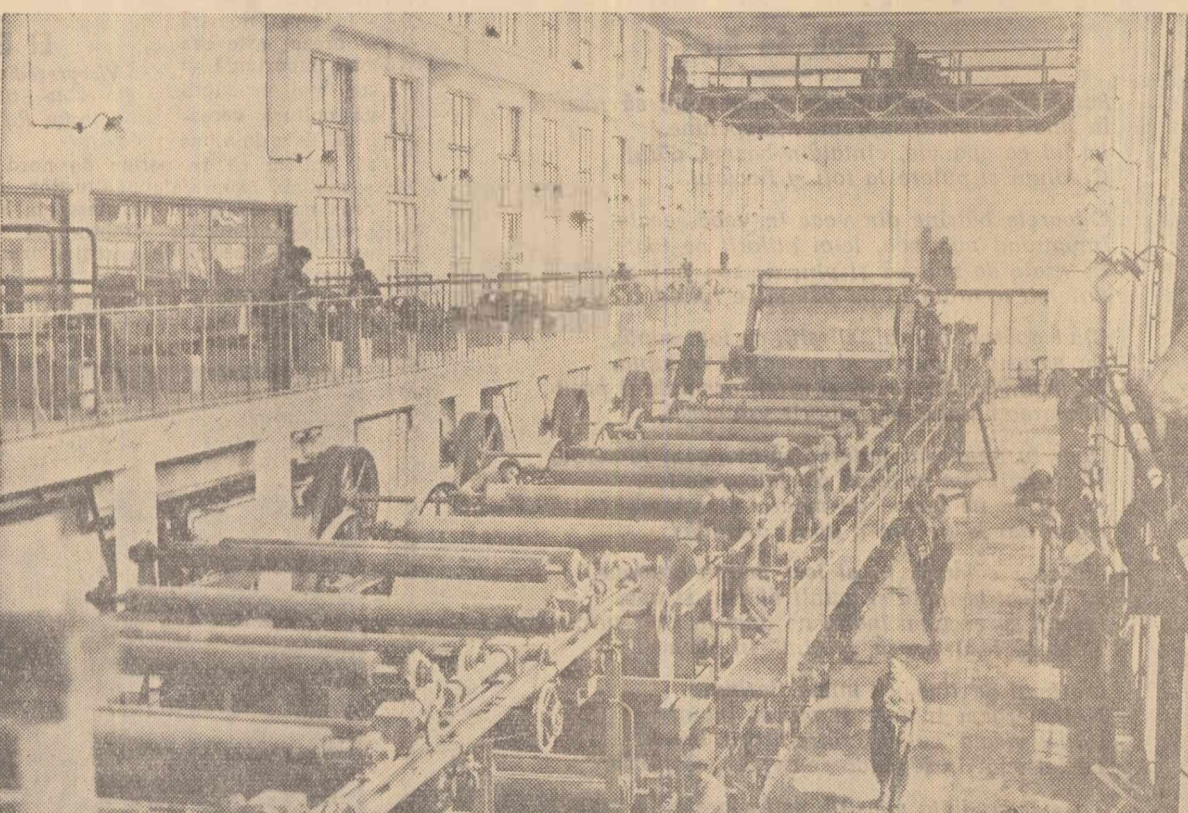
Fabrica de plăci aglomerate din lemn (PAL). Una din cele mai tinere întreprinderi ale regiunii, fabrica PAL din Brăila valorifică lemnul de salcie și plop care se găsește din abundență în Delta, transformându-l în plăci rezistente din care s-a început să se construiască mobilă elegantă. În întregime automatizată, fabrica este una din cele mai moderne de acest fel din Europa.

Fabrica de conserve Zagna-Vădeni. Lunca Siretului oferă condiții excelente pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Pentru valorificarea acestora, în plin cimp, în apropierea comunei Vădeni, s-a construit în ultimii ani o mare și modernă fabrică de conserve. Produsele purtând marca Zagna Vădeni sînt căutate de cumpărători pentru buna lor calitate.

Fabrica de cărămizi silico-calcare. La Doaga, în apropiere de Măreșești, a început să funcționeze din plin a-nul trecut fabrica de cărămizi silico-calcare. Valorificînd materia primă locală, această întreprindere, complet automatizată și mecanizată, asigură întregul necesar de cărămizi silico-calcare necesare nevoilor interne.

23
AUGUST
XV

GALAȚI, O REGIUNE ÎN PLINĂ ÎNFLORIRE

La Chiscani, în apropiere de Brăila se înalță din zi în zi construcțiile celui mai mare șantier industrial din regiunea Galați: Combinatul de celuloză din stuf.

În clișeu de mai sus reproducem un aspect de la fabrica de cartoane duplex-triplex

Foto: I. NICU VASILE

Oameni al zilelor noastre

Stelian Grindeanu

Poate că ați auzit de Stelian Grindeanu. Nu vorbesc de gălățeni care îl cunosc cu siguranță pe tânărul director al fabricii de piese de schimb C.F.R. Dar și ceilalți cetățeni ai țării se poate să îl aflat de deputatul Grindeanu din Marea Adunare Națională, să îl fi văzut vreodată pe activistul de partid și de U.T.M. Grindeanu, să îl fi văzut împreună cu studentul Grindeanu, să îl fi văzut laolaltă cu inginerul Grindeanu...

Lar acest Stelian Grindeanu pe care oamenii au avut și au prețuit și-l înțeleg în altă de varietate împrejurări nu are decât 28 ani, 28, dintre care n-a trăit cu adevărat, n-a trăit din plin, de cît ultimii 15.

Dar Stelian, micul Stelian, fiul unui modest om de serviciu de la vana Galați, lucra de-acum din greu, împreună cu fratele său mai mare, la cărăul gălățenilor cu pește în port. Erau vremuri foarte grele pentru cei sărmăni. Războiul adăncise mizeria poporului. Ca și cum nu ar fi fost destul, a cutremurat din 1941 le dăruim aproape în întregime bojele unde locuiau.

Stelian era un copil harnic, cu mintea deschisă. Dar la cei-ajutau toate acestea? Ce-ar fi devenit el dacă 23 August 1944 n-ar fi deschis un drum nou în viața celor ce muncesc? Făcându-l printre alții alții, asta ar fi devenit. Un om care s-ar fi spărit pentru patronii pînă cînd, vlaguit, stors, ar fi fost aruncat ca o treaptă.

La 10 ani, micul Stelian a avut norocul să-și trăiască copilăria în anii noi, în anii buni. În 1945 era ucenic în 1949 strungar la atelierele C.F.R. din Galați. Și tot în acel an a fost trimis în prima serie a școlilor speciale de doi ani, la culturile muncitorești cum li se ziceau.

Strada Republicii, principala stradă gălățeană își oferă, prin comparație, alte motive de satisfacție. Într-întîlnire, bunăoară, firma impunătoare a Institutului Politehnic. Institutul Politehnic la Galați! Și iarăși și se întorc gîndurile la vremea cînd puteai număra pe degete gălățenii care urmau cursurile unui institut superior de învățămînt. Întîi să spunem că printre ei nu era nici un fiu al unui om al muncii. A-cum însă, sute și sute de fiu de muncitori au învățat aici să construiască nave, să smulgă soluții rod mai bogat sau să transforme acest rod în produse mult căutate de populație.

Încă cîtiva pași... Aici, în acest par- lă impunător, era fostul tribunal. În această imensă sală a pașilor pierduți au fost țîrliți cîndva la judecată fii al poporului care luptau pentru drepturile lor elementare. Astăzi aici, în Palatul Culturii, se deschid expoziții, copii învață să cînte și să danseze, oamenii mari se instruesc ascultînd conferințe.

Trecînd pe această stradă, fosta stradă Domnească a marilor negustori gălățeni, strădă distrusă de fasciști în 1944, dai apoi față în față cu noul Galați, cu Galați de mine. Brigadierii veniți din toate colțurile țării au înălțat ruinele, au curățat moloazul, au astupat hrubele. Apoi, cu ajutorul lor, constructorii calificați au ridicat frumusețea aceea de blocuri cum n-a văzut niciodată Galați, dar cum va vedea în viitor tot mai multe. Pînă la Dunăre, tîind în linie dreaptă fostele străduțe, se va întinde această modernă arteră, cu care gălățenii se mîndresc de pe acum. În cele 16 m. blocuri date pînă acum în folosință s-au mutat muncitori, ingineri, tehnicieni, funcționari, intelectuali. Altele sînt în construcție sau în stadiu de finalizare: un nou mare bloc cu 162 apartamente, un hotel cu 124 camere, încă un bloc, încă un cinematograf.

Invățătura i-a plăcut. I-a plăcut altă de mult înțeles în 1951 a plecat să învețe la București, la Institutul de Căi Ferate „Gh. Gheorghe-Dej”.

La 1 decembrie 1956 pe tânărul inginer stagiar Stelian Grindeanu tînuș în întreprindere unde a făcut primii pași în meserie. N-a mai recunoscut-o. Cum s-o recunoscă cînd fabrica de piese de schimb C.F.R. din Galați nu mai avea aproape nimic din vechile ateliere dărăpănate?

În fabrica Grindeanu a muncit din greu. Mulți l-au ajutat, mai puțin l-au privit cu scepticism, cu neîncredere. Era doar „tinerel”, „boboc”. Scepticii și-au schimbat și ei repede părerea. Și e lăsat de brațele că știau schimbăto-cînd pe tânărul inginer îl vedeau noaptea de noapte în mijlocul lor, muncind, în vîntul. Pe merit a urcat treaptă după treaptă: 1957 — șeful secției mecanice; 1958 — dispacher șef; 1959 — director. Nu e de mirare că alegătorii l-au ales pe acest om harnic, capabil, devotat, să reprezinte în Marea Adunare Națională.

În blocul M din centrul noului Galați, în apartamentul familiei Grindeanu s-a înfăptuit în urmă cu un an mare eveniment: a venit pe lume Petrică. Petre Grindeanu nu-și va mai petrece copilăria într-o bojeală dărăpată; la 10 ani el nu va căra lași de pește. Pentru că Petrică și milioane de alți copii sînt albi o copilărie fericită, o viață plină de perspective, au muncit și au luptat alături fiu bun al poporului. Și printre ei, printre briații „oameni ai zilelor noastre”, se numără și directorul, deputatul, inginerul, activistul de partid Stelian Grindeanu.

Gălățenii participă din plin la re-construcția orașului lor. Ei au înfrumusețat, în cinstea zilei de 23 August, strada Bălcescu, ei construiesc marelui și modernul stadion de la Tiglina, ei amenajează un strand modern pe malul Brateșului. Gălățenii contribuie din plin la transformarea periferiilor, odoasele periferii ale Galaților de odinioară, în așezări demne de constructori ai socialismului. Fără îndoială că nu toate vestigiile triste ale trecutului au putut fi înlăturate. Dar peste tot se pot vedea locuințe noi, străzi pie-tușite.

Îmi amintesc din anii de copilărie, de povestea băii comunale din Galați. Trînd, în preajma unor alergări, au început, prin grija „edililor”, mari pregătiri pentru construcția unei băi „cum nu s-a văzut încă în România”. S-a construit într-adevăr temelia. Apoi, apoi au trecut alergările... După încă cî-tiva ani, tot înaintea unor alergări s-au ridicat și niște ziduri. Așa a rămas apoi „baia communală” din Galați pînă în anii noștri. Acum, dacă treci pe la Galați, duceți-vă neapărat să vedeți baia de pe strada Traian.

Dar cîte n-ar mai fi de spus. Despre noile linii de tramvai și autobuz, despre lucrările noi de canalizare făcute, despre introducerea apei potabile pe 32 km. de străzi, despre cele aproape un milion m² de străzi pavate, despre cele 1.200 m² de spații verzi... Da, au cu ce se mîndri gălățenii.

A-m fost să vizitez un bloc nou de locuințe, blocul B. La Galați i se spune blocul „Cristea Nicolae” deoarece e locuit în întregime de salariați ai noilor laminare de tablă subțire. La care din apartamente sînt sun? La Vasile Apostol? La Ionel Gherman? Sau poate la Ion Chirilov?

Mă hotărîsc pentru ultimul. Ion Chirilov, forfecar șef la laminor, mă primește amabil. Nu mai e tînăr. Are 53 de ani.

— Poftiți să vedeți, îmi zice el, cum n-a trăit neam de neamul meu.

Chirilov trăiește, ce e drept, bine.

PE SCURT

• Valoarea producției globale realizate în 1958 de cele 96 întreprinderi de interes republican din regiunea Galați întrec de 2,75 ori pe cea realizată în 1950.

• Dacă timp de 40 de ani, pînă în 1944, la șantierul naval din Galați au fost construite 126 vase mici și mijlocii, în cei 15 ani care au trecut de la eliberarea patriei au fost lansate la apă un număr de vase de peste 3 ori mai mare.

• La 1 mai 1959 existau în regiune 997 gospodării agricole colective cu 133.032 familii. Din totalul suprafeței agricole a regiunii, 50,37 la sută aparține gospodăriilor agricole colective. Raioanele Bujor Galați, Brăila, Călărași și Filimon Sîrbu sînt complet colectivizate.

Comuna Mărtinești, din raionul Focșani, nu se deosebea cu nimic pînă acum vreo cîteva luni, de alte așezări de prin partea locului. Un sat de cîmpie, cu vegetație bogată, cu uliți întortocheate, croite în decursul deceniilor la voia întâmplării. Vremurile noastre noi au statornicit însă și la Mărtinești alte rînduiri. Oamenii, în mare parte foști analfabeți se bucură acum de lumina cărții, au învățat să smulgă pămîntului rod din ce în ce mai bogat, au în sat magazine bine aprovizionate, cîmîn cultural și stație de radiofonică. Condițiile acestea noi de

Pămînturi noi

Au trecut de atunci 10 ani. Abia se luase zăpada anului '48 cînd în Lunca Prutului au început să sosească camioane încărcate cu scinduri, roabe și lopeți, paturi și cazane de bucătărie. În satele din apropiere, la Măstăcani și Brănești, la Foltești și Stoicani, s-a aflat repede vestea că se caută dulgheri pentru înălțarea unor barăci. Oamenii mulți s-au îndreptat atunci spre luncă. Unii și-au luat cu ei scule de dulgherie, alții s-au dus numai să vadă despre ce e vorba. Vroiau să se convingă dacă într-adevăr se planuiește construcția digului — dorință arzătoare a citorva generații de țărani muncitori din împrejurimi. Pentru că de cînd se știau, oamenii, n-au putut să se bucure de rodul acestui pămînt mînos, deoarece aproape în fiecare an, cînd Prutul se revărsa peste maluri, zece de mii de hectare erau inundate și apa bătea pînă toamna tîrziu.

Așa au aflat oamenii marea veste că partidul a luat hotărîrea să încredințeze brigadierilor — vestiji pentru curajul și eroismul lor încă de la Agnita-Botorca — construcția digului din Lunca Prutului. Lucrarea era îndrăznească pentru timpul acela dacă ținem seama de greutatea prin care trecea patria de pe urma războiului și a doi ani de secetă cumplită. Dar brigadierii, cu energia lor nescăpată, urmînd pas cu pas îndemnul partidului, nu s-au lăsat copleșiți de greutate. În primăvară pînă-n toamnă, sute și mii de tineri, cărora li s-au alăturat și numeroși țărani muncitori, au muncit pe arșiță dogoritoare și pe ploaia rece, să dea contur unui dig de aproape 20 km. Milioane de metri cubi s-au săpat numai cu lopata, s-au transportat pe dig numai în 1948, cînd digul era aproape terminat, și cînd apele mari au făcut o spurtură, brigadierii n-au dat înapoi. Zile și nopți de-a rîndul, fără să se gînde la mîncare și odihnă, ei s-au luptat cu furia apelor ce năvăleau vijelios și le-au batut călcă. Așa au fost scoase atunci de sub amenințarea permanentă a apelor, 12.800 ha. de pămînt fertil.

Zece ani s-au scurs de atunci. În acest interval de timp, Lunca Prutului a devenit de necunoscut. Aici s-au înfăptuit gospodăriile de stat „Brates” și „Foltești”, mari producătoare de cereale, s-au creat grădini de zarzavat, orezării, tabere pentru creșterea vitelor. O mare parte din acest teren, este folosit de gospodăriile colective din raioanele Bujor și Galați.

În anii din urmă am cunoscut mulți

oameni care lucrează aici, în Lunca Prutului. Unul dintre ei este brigadierul Șterian Ihermegiu, de la gospodăria colectivă „11 Iunie 1948” din comuna Măstăcani, raionul Bujor. Acum, de curînd, am colindat împreună prin Lunca Prutului, în locuri numai de el știute.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om. De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb. Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om. De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb. Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om. De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb. Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om. De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb. Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

În anii din urmă am cunoscut mulți

oameni care lucrează aici, în Lunca Prutului.

Unul dintre ei este brigadierul Șterian Ihermegiu, de la gospodăria colectivă „11 Iunie 1948” din comuna Măstăcani, raionul Bujor.

Acum, de curînd, am colindat împreună prin Lunca Prutului, în locuri numai de el știute.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

— Aici era „Lacul lui Neclui” — spune brigadierul, arătînd cu mîna un lan de porumb de un verde închis și înalt de statura unui om.

De aici unde nu creștea decît papură și stuf, acum avem acum în fiecare an cîte 2.500 kg. de porumb.

Dar asta numai de cînd s-a făcut digul.

CRONICA FILMULUI

„Pe drumurile României“ *

A prezenta România spectatorului de pretutindeni astfel încât să-i trezească interesul pentru țara noastră, nu a fost niciodată un lucru dificil. Arhitectura pitorească a reliefului țării, distribuit cu o armonie rar întâlnită, bogățiile și splendorile ce atrag privirea la fiecare pas, au fost din todeauna o desfășurare pentru străini.

A înfățișa însă ziua de astăzi a României care după ce a lepadat jugul exploatare și a asuprit imperiaștii este o răspundere deosebit de grea. Ritmul extraordinar al progresului socialist nu lăsa, ne va reaminti documentarul „Pe drumurile României” într-un epilog semnificativ: început acum un an, filmul a înregistrat stadiul inițial al unor construcții. Revenind pe aceleași locuri după acest interval de timp, operațiile consemnează în locul temeliilor, hale în funcțiune. Iată deci o schimbare proprie contemporaneității noastre: anul devine nelăcomitor, el exprimă valori de timp reduse față de trecut. Era firesc așadar ca, la distanță de numai cinci ani de la primul documentar despre Republica Populară Română, cinești să reconstruiască tabloul de ansamblu al țării față de care vechiul film devenise, ca să spunem astfel, anacronic.

Făcându-se oglinda unor rapide transformări, filmul a dobândit dinamică impusă de realitate, a descoperit în imagini pilduitoare motorul tuturor schimbărilor. Exprimând intenția cineștilor români și sovietici care au lucrat împreună la această coproducție coregizora Olga Podgorăika preciza nu de mult temerile construcției documentare a filmului: „Documentarul... pornește tocmai de la ideea de a prezenta toate transformările întârziind ziua de astăzi a României, sub toate aspectele ei principale. De aceea ne-am ales ca temă a filmului nostru drumurile României. Nu este vorba de drumuri geografice ci de drumul clasei muncitoare pentru industrializarea țării, al țărănimii muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii, de drumul vitorului și în sfârșit, de cel care reunește pe toate celelalte, de drumul păcii și al prieteniei.”

Scenariul, apartinând scriitorului Victor Vintu, dezvoltă până la proporții de simbol ideea că tot ceea ce reprezintă construcție și creație în peisajul României contemporane este opera oamenilor muncii conduși de partidul clasei muncitoare. În celelalte

*) O coproducție a studiourilor „Alexandru Sahia” și Studioului Central de filme documentare din Moscova. Scenariu: Victor Vintu. Regia: Mihail Ilișcu și Olga Podgorăika. Imaginea: F. Patekșvili, C. Ionescu, P. Holban, I. Grec, M. Prodnicov, G. Zaharov. Filmări speciale: C. Solescu. Muzica: Anatol Vieru. Textul cîntecelor: Nina Cassian.

EUGEN ATANASIU

SPORT

Campionatele balcanice de baschet

Din cauza timpului nefavorabil, programul de ieri al campionatelor balcanice de baschet s-a desășurat în sala Dinamo.

În prima partidă a zilei s-au întâlnit echipele R. P. Bulgaria și R. P. Albania. Conform așteptărilor, victoria a revenit basketbaliștilor bulgari cu scorul de 84-48 (45-18).

Cea de-a doua partidă s-a disputat între echipele R. P. R. și R. P. F.

Campionatele republicane de atletism

Vineri în noaptea s-a desășurat pe stadionul Republicii primele întreceri din cadrul finalilor campionatelor republicane de atletism pentru seniori și seniori. În proba de aruncarea

Știri

* Vineri după-amiază au început la Macon (Franța) campionatele europene feminine de canotaj academic la care sportivele din R. P. Română vor participa la probele de 4 plus 1 (rame), 4 plus 1 (vîslă), dublu și 8 plus 1. Lotul nostru cuprinde printre altele pe Felicia Uricescu, Stela Găvan, Maria Kardos, Viorica Udrescu și Doina Ciocău.

* La poligonul Turnari au continuat întrecerile din cadrul competiției de tir dotate cu „Cupa Eliberării”. Dintre rezultatele înregistrate merită subliniate în mod deosebit cele realizate de Iosif Sirbu. El a realizat în proba de armă liberă calibrul redus 60 de focuri cu cat, 594 puncte, performanță ce constituie un nou record al țării noastre. Tot ieri Iosif Sirbu a îndeplinit norma olimpică fixată pentru anul 1960, la proba de 3x40 armă liberă calibrul redus realizând 1145 puncte.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto Central de vineri 14 august, au fost extrase din urnă următoarele numere:

43 79 57 9 66 87 4 42 20
Fondul general de premii este de 1.045.102 lei.

Cuvîntarea ambasadorului R.P.D. Coreene la posturile de radio și televiziune

Vineri seara, cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Coreei, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.D. Coreene la București, Kim Ben Dik, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.

Vorbitorul a subliniat că în cei 14 ani care au trecut de la eliberare, poporul coreean, sub înțeleaptă conducere a C. C. al Partidului Muncii din Coreea în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen a instaurat trairnic în patria sa ordinea socialistă.

Tovarășului NAM IR

Ministru Afacerilor Externe al Republicii Populare Democratice Coreene

PHENIAN

Cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Coreei, vă rog să primiți felicitările mele cordiale, precum și sincere urări de victorie deplină în lupta Republicii Populare Democratice Coreene pentru unificarea pașnică a patriei poporului coreean.

AVRAM BUNACIU

Ministru Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Noi sortimente din mase plastice

Foto: AGERPRES

DECADEA CULTURII DIN R.P.R.

Manifestări în Capitală...

Cea de-a doua zi a Decadei Culturii din R. P. Română a fost sărbătorită în Capitală ca și în întreaga țară printr-un mare număr de manifestări culturale-artistice: concerte și spectacole teatrale, deschideri de expoziții, întâlniri între scriitori și cititori etc.

La Teatrul de Operă și Balet din Capitală a avut loc un concert care a cuprins lucrări în primă audiere, create de compozitorii noștri în cîstrea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei. Sub bagheta dirijorului Mircea Cristescu, orchestra simfonică a cinematografului a interpretat „Preludiu festin” de Alfred Mendelssohn, poemul vocal-simfonic „Patria mea” de Doru Popovici, — solist Nicolae Gafton, poemele simfonice „Se arată lumea” de Nicolae Bănuțiu și „Filimon Sirbu” de Dumitru Bughici, iar cu concursul corului Ansamblului Statului Popular al Capitalei dirijat de Ștefan Mureșanu cantata „Prind visele aripi” de Tiberiu Olah.

Sute de spectatori au participat la premiera piesei „Vlaicu și feciorii lui” de Lucia Demetrius, spectacol pe care colectivul Teatrului Municipal l-a pregătit în cîstrea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei.

În sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale” a avut loc spectacolul cu piesa „Anii negri” de Aurel Baranga și Nicolae Moraru.

Tot cu prilejul Decadei Culturii din R. P. Română, Teatrul Național „I. L. Caragiale” a organizat în holul sălii Comedia expoziția „15 ani de Teatru”.

Muncitorii întreprinderii „Mao Tzedun” din Capitală au primit cu drag în mijlocul lor colectivul Teatrului de Stat de Operă.

Azi în cadrul Decadei

Teatrul Armatei (sala Magheru) ora 20: „Din noaptea pînă în zorii” (premieră) de Mircea Mohor. Regia Ion Șahighian, maestrul emerit al artei.

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia), ora 20: „În Valea Cucului” de M. Beniuc.

Teatrul „C. Nottara”, ora 20: „Feciorii” de Paul Everac.

Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești, ora 20: „Rapsodia fîganilor” de Mircea Ștefănescu. Muzică de Elly Roman.

Teatrul Municipal (sala Filimon Sirbu), ora 20: „Vlaicu și feciorii lui” de Lucia Demetrius.

Teatrul de Operă, ora 19,30: „Plutașul de pe Bistrița” de Filaret Barbu.

...și în țară

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — În cadrul manifestărilor din Decada Culturii, Teatrul de Stat din Constanța și-a dat ieri o întreită contribuție. A avut loc astfel o întâlnire între artiștii teatrului și muncitorii de la Șantierul Naval Maritim.

Seara, în sala de spectacole a teatrului, a avut loc conferința „Teatrul în R.P.R.”. A vorbit tov. Horia Deleanu, după care actorii teatrului au prezentat

fragmente din piesele „Surorile Boga” de H. Lovinescu și „Anii negri” de A. Baranga și N. Moraru. Tot seară, Teatrul de Stat a organizat o întâlnire cu colectivul uzinei de acid sulfuric și superfosfați din Năvodari.

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — În cadrul Decadei Culturii din R.P.R., în principalele localități din regiune s-au deschis bazele ale cărții, au loc sesiuni literare, programe artistice și prezentarea unor filme românești.

IAȘI (de la corespondentul nostru). — În cursul zilei de vineri au avut loc în orașele regiunii Iași, o serie de manifestări prilejuite de sărbătorirea Decadei Culturii în R.P.R. Astfel, Ion Istrati, Dumitru Ignea și alți scriitori și poeți ieșeni s-au întâlnit cu muncitorii de la fabrica de țigarete, cărora le-au citit din creațiile lor literare.

A apărut Nr. 8 — 1959 al revistei

„Probleme economice”

cu următorul cuprins:

I. RACHMUTH și FL. BALAURE: Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român pe drumul luminoș al socialismului. ROMAN MOLDOVAN: Industrializarea socialistă a Republicii Populare Romine. ACAD. VASILE MALINȘCHI: Lupta împotriva muncitorilor pentru rezolvarea problemei agrare. VASILE RAUSSE: Aspecte ale politicii economice a Partidului Comunist Român în domeniul agriculturii. MIRCEA NICOLAESCU: Rolul masei în elaborarea și înfăptuirea planurilor de stat. I. ADAM și M. GHEORGHIU: Schimbarea structurii de clasă a societății în anii regimului democrat-popular. MANEA MANESCU și MAURICIU NOVAC: Ajutorul frătesc al Uniunii Sovietice — factor important pentru dezvoltarea economiei noastre. SIMION ZEICHER: Creșterea continuă a bunăstării materiale și a nivelului culturii și al omului muncii. CONSTANTIN TUZU: Industria siderurgică în plin avînt. VIRGIL ACTARIAN: Industria construcțiilor de mașini — creația și revoluția. ȘTEFAN BALAN: Pregătirea cadrelor necesare construcției socialismului. ION CRAIU: Finanțarea acțiunilor social-culturale de către stat. EMILIAN DOBREȘCU: Socialismul — însoțitor inevitabil al capitalismului.

Lupta poporului coreean pentru construirea socialismului și unificarea patriei

(Urmare din pag. 1-a)

planului postbelic pe trei ani, din 1957 am procedat la înfăptuirea primului plan cîcinal. Scopul principal al primului cîcinal constă în a întări și mai mult bazele economiei socialiste a R.P.D. Coreene, în a rezolva în linii mari problema alimentației, locuințelor și îmbrăcămîntului pentru populație. Pomiind de la aceasta ne-am propus drept sarcină ca în perioada cîcinalului să sporim producția industrială de 2,6 ori iar volumul global al producției agricole — de două ori. Se înțelege că aceasta era o sarcină dificilă. Partidul nostru a început însă munca cu curaj, pornind de la premiza că această sarcină poate fi înfăptuită dacă vom reuși să organizăm și să mobilizăm bine masele muncitoare la lupta pentru sporierea producției și pentru economii. Viața a dovedit întreaga justete a prevederilor partidului.

În cursul înfăptuirii planului cîcinal, mari schimbări s-au produs în toate domeniile vieții economice a statului și în viața oamenilor muncii.

În ultimii doi-trei ani forțele de producție s-au dezvoltat în ritm rapid. În toate domeniile economiei naționale a crescut considerabil productivitatea muncii, s-a desășurat larg mișcarea de masă pentru depășirea planurilor. Construcția socialismului în țara noastră se află acum într-un mare avînt. Toți oamenii muncii, răspunzînd cu căldură chemării partidului, înătează impetuș și rapid și fac minuni de eroism în muncă.

În primii doi ani ai cîcinalului volumul global al producției industriale s-a dublat, în primul semestru al acestui an a crescut cu 175 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Ca urmare a acestui fapt, în primul semestru al anului 1959, adică după doi ani și jumătate, prevederile primului cîcinal în ce privește producția industrială globală au fost depășite.

În această perioadă au intrat în funcțiune numeroase mari întreprinderi industriale, inclusiv hidrocentrale, uzine metalurgice, uzine constructoare de mașini, uzine chimice. S-a îmbunătățit în mare măsură înzestrarea tehnică a industriei noastre.

În prezent clasa muncitoare fabrică prin forțe proprii utilaj modern pentru centrale electrice, furnale și diferite tipuri de utilaj pentru mașini mici și mijlocii. Ea construiește automobile, tractoare, excavatoare, utilaj electroenergetic, metalurgic și alte tipuri de mașini mari moderne.

Țara noastră, în trecut, colonie cu o economie agrară înapoată, s-a transformat acum într-un stat socialist industrial-agrar. Anul acesta, în ce privește producția de cereale, am depășit-o pe cea a Japoniei.

Mari succese au fost realizate și în domeniul agriculturii. În 1958 producția globală de cereale a crescut de 1,4 ori în comparație cu anul antebelic 1949, iar anul acesta se așteaptă o recoltă de cereale mult mai mare decît cea de anul trecut. Datorită acestor creșteri a producției cerealiere am putut rezolva problema grea a alimentației și am putut dezvolta într-un timp scurt creșterea animalelor și celelalte ramuri ale agriculturii.

În 1958 în țara noastră a fost desășurată cooperativizarea agriculturii și s-a terminat transformarea socialistă a comerțului și industriei particulare. În toate domeniile economiei naționale a fost instaurată dominația absolută a relațiilor de producție socialiste, a fost lichidată exploatarea omului de către om.

Orașele și satele distruse de război se înalță din nou și devin și mai frumoase decît au fost. Crește simțitor nivelul material și cultural al poporului. Toți oamenii muncii sînt plini de încredere în victoriile lor, în viitorul lor luminos. Tocmai de aceea entuziasmul lor politic și în muncă este mai mare ca orînd.

Avîntul vertiginos al construcției socialiste în țara noastră deschide în fața poporului nostru perspective mărețe ca, omăr la omăr cu popoarele tuturor țărilor frățești, să construim în țara noastră socialismul și să trecă la comunism.

În raportul prezentat la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., tov. N. S. Hrușciov a spus: „Din punct de vedere teoretic este mai just să se presupună că țările socialiste, folosind cu succes posibilitățile proprii orînduirii socialiste, vor trece mai mult sau mai puțin simultan la faza superioară a societății comuniste”.

Această teză a tov. N. S. Hrușciov însușește nemăsurat de mult poporul nostru.

În cursul construcției socialismului, în prezent în țara noastră se ridică cea mai importantă sarcină: a înfăptui revoluția tehnică și culturală. Bazîndu-ne pe relațiile de producție socialiste care au învins și pe marele entuziasm revoluționar al oamenilor muncii, trebuie să dezvoltăm mai rapid forțele de producție. În septembrie anul trecut, partidul nostru a trasat noi sarcini de perspectivă ca în 6-7 ani să fie sporită de 3-4 ori producția de energie electrică, producția de cărbune, oțel, ciment și alte produse industriale de cea mai mare importanță iar în domeniul agriculturii, recolta globală de cereale să ajungă la peste 7.000.000 tone.

După ce vom îndeplini aceste sarcini, țara noastră se va transforma într-un stat socialist industrial dezvoltat. În ce privește producția pe cap de locuitor a celor mai importante tipuri de produse industriale țara noastră va intra în rîndurile țărilor frățești. Va fi consolidată și mai mult puterea economică a țării noastre, se va ridica cu mult nivelul de trai al populației, și poporul nostru va atinge cîmlele construcției socialismului.

Aceste mărețe sarcini de perspectivă, trasate de partid, au fost călduros aprobate de oamenii muncii din țara

noastră și îl însulețesc la noi victorii în muncă.

Cel mai important lucru în înfăptuirea revoluției tehnice și în dezvoltarea rapidă a forțelor de producție în țara noastră este dezvoltarea rapidă a industriei metalurgice și constructoare de mașini. Luînd ca punct de plecare această idee, partidul nostru a formulat lozina: „Oțelul și mașinile — regele industriei”. Partidul orientează toate forțele poporului spre dezvoltarea acestor ramuri.

În cursul acestui an, cantitatea de oțel produsă în țară va crește aproximativ de două ori în comparație cu anul trecut.

Dar aceasta înseamnă încă puțin pentru a satisface cerințele mereu crescînde ale economiei naționale în ce privește metalul. Proiectăm ca în următorii 6-7 ani, cu ajutorul construcțiilor și extinderii volumului furnalelor, a bateriilor de coals, a cuploarelor electrice, a laminatoarelor și a altor utilaje ale industriei metalurgice, să facem ca producția de oțel să ajungă pînă la 3-3,5 milioane tone anual și să satisfacem în măsură suficientă cerințele economiei naționale în ce privește laminatele de oțel.

Partidul nostru trasează industriei constructoare de mașini ca principială sarcină: să dea economiei naționale a țării mașini și utilaje de producție proprie. În acest scop partidul depune eforturi pentru a ridica și mai mult gradul de folosire a utilajului existent și a suprafețelor de producție, pentru a sporii numărul de mașini și pentru a introduce fabricarea unor noi tipuri de produse care în trecut nu se fabricau în țară și pentru ca paralel cu aceasta, să extindă baza industriei constructoare de mașini. Astăzi, în toate întreprinderile industriale din țară se desășoară pe scară largă mișcarea pentru reproducția mașinilor-unele. La fiecare strung, indiferent dacă el se află într-o uzină constructoare de mașini-unele sau în atelierul de reparații al vreunei întreprinderi, trebuie să se fabrice, peste sarcinile de producție principale cite una sau mai multe mașini-unele pe an. Această mișcare de masă, desășurată de muncitorii la chemarea partidului nostru, constituie o nouă etapă în revoluția tehnică a țării noastre. Datorită acestei mișcări, pînă la sfîrșitul lunii iulie a.c. au fost fabricate peste prevederile planului de stat, 6.900 de mașini-unele.

Făcînd mașini-unele prin forțe proprii, de acum înainte, toate întreprinderile industriale își vor putea asigura la timp rezervele necesare și se extinde și mai mult producția de utilaj. În afară de aceasta, lărgind cu rapiditate baza industriei constructoare de mașini, această mișcare va contribui și mai mult la reînnoirea tehnică treptată a economiei naționale.

În lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, dezvoltarea agriculturii ocupă un loc extrem de important. Pentru a îmbunătăți condițiile de trai ale poporului, noi trebuie să luptăm cu dirigență pentru a obține o creștere rapidă a producției culturale cerealiere și să dezvoltăm considerabil celelalte ramuri ale agriculturii, în deosebi creșterea vitelor.

Țara noastră are multe regiuni muntoase, suprafața arabilă de pămînt nu depășește nici a șasea parte din întregul teritoriu și nu există aproape deloc pîșuni pentru creșterea vitelor. De aceea, în condițiile existente la noi, lupta pentru sporierea producției agricole și a furajelor necesare creșterii vitelor, se desășoară pe calea unei folosiri maxime a suprafețelor însumîndu-se și pe calea sporirii producției la hectar a tuturor plantelor agricole.

Porniind de la acestea, partidul nostru prin înfăptuirea transformării tehnice a agriculturii și prin introducerea pe scară largă a metodei intensive de prelucrare a pămîntului, își concentrează toate forțele asupra folosirii maxime a terenurilor agricole și asupra sporirii recoltei de plante agricole la unitatea de suprafață.

Conținutul principal al revoluției tehnice în satul nostru îl constituie irigația, mecanizarea și electricificarea. Avînd un ajutor uriaș din partea statului, țărani au realizat de pe acum succese hotărîtoare în domeniul irigației.

În perioada de după război au fost construite sisteme de irigație pe multe loturi. De la sfîrșitul anului trecut pînă la începutul acestui an, deci în decurs de 5-6 luni, au fost efectuate pe scară largă lucrări de transformare a naturii. Aceasta a permis ca pe o suprafață reprezentînd aproximativ 60 la sută din suprafața de pămînt arabil, exceptînd pantele abrupte, să fie construite sisteme de irigație. Aceasta constituie o chează sigură care permite să se ducă cu succes lupta împotriva secetei și a inundațiilor și să se obțină anual recolte bogate și stabile.

Paralel cu reconstrucția și construcția unor mari și moderne centrale electrice noi construim pe scară largă centrale electrice mici și mijlocii care funcționează pe baza tuturor surselor de energie, ceea ce ne-a îngăduit ca pînă în prezent să electricificăm 67 la sută din satele noastre. În țara noastră electricificarea sateelor va fi terminată în cea mai mare parte în anul 1960.

În prezent principalele forțe sînt îndreptate spre mecanizarea agriculturii. Ne propunem să înfăptuim mecanizarea agriculturii în următorii 4-5 ani prin importul de mașini agricole din țările frățești și prin fabricarea în masă în țară de autocamioane, tractoare și diferite mașini agricole.

Paralel cu revoluția tehnică se înfăptuiesc cu succes și sarcinile revoluției culturale. În 1956, în țara noastră a fost introdus sistemul învățămîntului elementar obligatoriu, iar cu începerea de anul trecut a fost introdus și sistemul învățămîntului mediu de 7 ani obligatoriu. În prezent partidul nostru și întregul popor desășoară munca pregătitoare în vederea intro-

ducerii, în anii următori a învățămîntului tehnic general obligatoriu. În acest fel tînăra generație din țara noastră are acum depline posibilități de a soluționa învățămîntului mediu iar pe viitor fiecare își va putea însuși o nouă specialitate.

Totodată, pentru a ridica nivelul învățămîntului general al oamenilor muncii în țară funcționează numeroase școli elementare și medii pentru oamenii muncii prin care se popularizează activ cunoștințele științifice și tehnice înaintate.

Pentru construirea socialismului și comunismului, reducerea ideologică a maselor de oameni ai muncii are o foarte mare însemnătate. Pe baza victoriei relațiilor de producție socialiste se lichidează cu succes rămășițele capitaliste din conștiința oamenilor muncii.

În vederea asigurării construirii cu succes a socialismului, partidul nostru desășoară în prezent în mod activ munca de educare comunistă a maselor muncitoare.

Poporul coreean, condus de Partidul Muncii din Coreea, îndeplinește cu succes grandioase sarcini de perspectivă ale construcției socialismului și va înainta și mai energic spre luminoasă zi de milne a comunismului.

Partidul nostru luptă nu numai pentru fîcirea cetățenilor din Coreea de nord ci și pentru fîcirea întregului popor coreean.

Chiar și astăzi, cînd împlinim cea de-a 14-a aniversare a eliberării țării, patria noastră continuă să fie împărțită în Sud și Nord, iar Coreea de Sud se află sub ocupația agresorilor americani. Împărțirea patriei constituie principialul obstacol care împiedică dezvoltarea socială generală a întregii Coree, ea aduce poporului din Coreea de Sud mari suferințe.

Imperialiștii americani și cozile lor de topor — cîca lui Li Sin Man — au transformat Coreea de Sud într-o colonie și într-o bază de război agresivă a S.U.A.

Din cauza politici de jaf a imperialiștilor americani și a cîlicii trădătoare a lui Li Sin Man, economia Coreei de Sud se ruinează catastrofal. Producția industrială a scăzut în Coreea de Sud cu o treime. În comparație cu perioada cîmplută a dominației japoneze, toate resursele Coreei de Sud sînt folosite aproape integral de agresori în scopuri militare, care nu au nimic comun cu viața materială a poporului.

Agricultura este de asemenea ruinată. Producția de cereale a scăzut cu 30 la sută chiar în comparație cu perioada tiraniei japoneze. Fostul grînar al întregii noastre peninsule, Coreea de Sud, trece în prezent printr-o lipsă acută de alimente, cu toate că de peste graniță se aduc în fiecare an sute de mii de tone de cereale.

Populația din Coreea de Sud suferă de pe urma exploatare, a mizeriei și a lipsei de drepturi. Salariile muncitorilor reprezintă doar 40 la sută din minimum de trai, iar numărul șomerilor totali și parțiali se ridică la cîteva milioane de oameni. Peste un milion de familii de țărani suferă în fiecare an de foamete. Din cauza lipsei de alimente, un mare număr de țărani, după ce s-au ruinat bat străzile orașelor.

Se tensinată tot mai mult jugul și atrocitățile imperialiștilor americani și ale cîlicii trădătoare a lui Li Sin Man comise împotriva populației din Coreea de Sud. Cîca lui Li Sin Man reprimă cu cruzime toate forțele patriotice democratice, ea a instaurat un stat fascist-terorist nemăintînit în istorie. Ofițerii și soldații americani se dedau la acte de banditism și jaf, ucid fără nici un scrupol coreeni nevinoși.

Aceasta este realitatea existentă în Coreea de Sud, generată de politica agresivă a imperialiștilor americani și de dominația reacționară a cîlicii lîsnimă din ultimii 14 ani. Numai în condițiile în care vor fi retrase trupele americane din Coreea de Sud și patria noastră va fi unificată pe cale pașnică, populația din Coreea de Sud va fi salvată din situația de astăzi, iar întregul popor coreean va fi salvat de o nenorocire — scîndarea națiunii.

Poporul coreean dorește cu însetare unificarea pașnică a țării. Ocuparea Coreei de Sud de către cîcitorii americani este condamnată în unanimitate de către popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

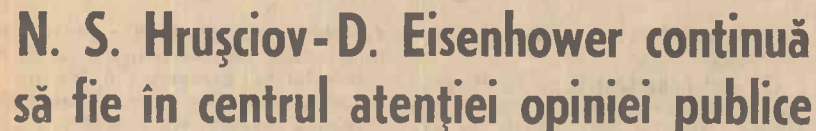
Cu toate acestea, imperialiștii americani și cîca trădătoare a lui Li Sin Man continuă să împiedice unificarea pașnică a patriei noastre și intenționează să provoace o și mai mare încordare în Coreea. Sporind efectivul și consolidînd armata marionetă, cîca lîsnimă continuă zarva în legătură cu „marșul împotriva Nordului”. Trupele agresive americane, încercînd să rămîna în țara todeauna în Coreea de Sud, aduc acolo și arme atomice și arma rachetă. Aceasta amenință în mod serios pacea în Coreea și în Asia.

Poporul coreean iubeste pacea și luptă pentru unificarea pașnică a țării. Imperialiștii americani și cîca trădătoare a lui Li Sin Man nu vor putea niciodată să întîmdeze poporul coreean prin zarva lor războinică. Pe baza propriei experiențe de luptă, poporul coreean cunoaște prea bine „puterea” mult lăudată a S.U.A. și crede cu toată convingerea în victoria lui definitivă.

În partea de nord a Coreei, bază revoluționară se consolidează și înfloritește zi de zi. În Coreea de Sud cresc tot mai multe forțe patriotice ale masei largi populare, care se ridică împotriva imperialiștilor americani și a cîlicii lîsnimă.

De partea noastră se află puternicul lagăr al socialismului. În lupta sa dreaptă, poporul coreean se bucură și de sprijinul popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Poporul nostru va continua cu dirigență lupta pentru construirea socialismului și unificarea pașnică a Patriei și prin aceasta va apăra în mod trairic avantpostul de răsărit al lagărului păcii și socialismului.

VENIZELOS: Grecia trebuie să renunțe la politica sterilă pe care o promovează

Experiențele cu arma nucleară să fie declarate în afara legii!

Manifestații în Bulgaria în cinstea zilei de 23 August

**R. P. Romină membră a Uniunii Internaționale
a Științelor Fiziologice**

In Uniunea Sovietică se construiesc doi giganți atomo-electrici

În cîteva rînduri

dintelui Consiliului,
Segni, precum și a
ministrului de Ex-
terne, Pella, se

stabilă situația din interiorul propriilor partide. Acum, mulțumiți pe de o parte de posibilitatea de a-l înfrânge pe Eisenhower în Franța, se pregătesc

TEATRE : National „I. L. Caragiale“

la | tatul; Popular : Alarmă la graniță, 8 M